

തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ

പുസ്തകം 11

1961 മാർച്ച്

ലക്കം 11

പ്രാർത്ഥന

ഇക്കണ്ടവിശ്വമതു മിത്രാഭിവേകളു-
മക്കേന്ദ്രവഹ്നികളൊടൊപ്പം ത്രിമൂർത്തികളും
അശ്രോചിരംഽപരമി! നിന്ദുലമക്കരവു-
മോക്കൊയ്യരേണ മിഹ നാരായണായ നമഃ

— * —

ആചാര്യസൂക്തികൾ

ദുഃഖോഹം അരുതു്

നാദദേഹംകേട്ടു മോഹിച്ചവെന ചെ-
ന്നാധിമുഴുത്തു മരിക്കും മൃഗാകലം
അഗ്നിയെക്കണ്ടുമോഹിച്ച ശലങ്ങേര
മഗ്നരായഗ്നിയിൽ വീണമരിക്കുന്നു.
മത്സ്യങ്ങളും രസത്തികൾ മോഹിച്ചവെ-
ന്നത്തൽച്ചെടുന്നു ബളിശംഗ്രസിക്കയാൽ
ആഗ്രഹമൊന്നികലേറിയാലാപത്തു
പോക്കുവാന്നാവതല്ലാതവണ്ണം വരും

....

ഇന്ദ്രിയഗ്രാമം ജയിച്ചിരിക്കുന്നവ-
നെന്നുകൊണ്ടും വരാനുനമംപത്തുകൾ
നല്ലതല്ലെന്നങ്ങറിഞ്ഞിരിക്കെ ബലാൽ
ചെല്ലുമൊന്നികലൊരുത്തനഭികവി
പൂർച്ചജനാർജ്ജുനവാസനയാലതി
നാവതില്ലേതുമതിൻ വശനായ്യാരും
എന്നാലതികൾ നിന്നുതൂമനസ്സിനെ
തന്നുടെ ശാസ്ത്രവിവേകോപദേശങ്ങൾ
കൊണ്ടു വിധേയമാക്കിക്കൊണ്ടിരിപ്പവ-
നങ്ങളും ജഗത്തികലാരാനുമോക്കനീ!

— * —

ശ്രീരാമാനുജ പഞ്ചകം

ചേർക്കാട്ട് ശങ്കരനാരായണനെശ്വാനിരി

1

ശ്രീഭാർഗ്ഗവക്ഷേത്രമിതാകൈയാർതൻ
മഹോദയത്താൽപ്പതിയോരമട്ടിൽ
പ്രബുദ്ധമായ്ത്തീർന്നു; ദിചുനാമ-
ത്തുഞ്ചത്തെയാചാർന്നു കൂപ്പുകൈകൾ.

2

രാമായണാദ്യങ്ങളമർത്യവാണീ-
സ്വപർലേനഗവുങ്ങളജസ്രമേകി
“ഭാഷാംബികാപോഷണമാചരിച്ചു-
ത്തുഞ്ചത്തെയാചാർന്നു കൂപ്പുകൈകൾ

3

മായാതപത്തിൽപ്പൊരിയുന്ന പാരിൽ-
ശ്ലീഷ്യാവലീ ചന്ദനലേപനത്താൽ
അമേയമാം നിർവൃതിചേർത്തു; --ര-
ത്തുഞ്ചത്തെയാചാർന്നു കൂപ്പുകൈകൾ.

4

നതിപ്രകാശം പലതും രചിച്ചും
സ്വപർശ്ശീയമാം രീതിയിലാലപിച്ചും
രമിച്ചഗന്ധർവ്വവരേണ്യനാമ-
ത്തുഞ്ചത്തെയാചാർന്നു കൂപ്പുകൈകൾ.

5

ജനം ജഗത്സേവനപുണ്യജ്ഞം
തുടൻതാൻ പാവനമാക്കിനീക്കി
അഭയമമാം വെൺമകളാൻതാ; --ര-
ത്തുഞ്ചത്തെയാചാർന്നു കൂപ്പുകൈകൾ.

സന്തോഷത്തോടുകൂടി ടോമി സ്കൂൾ പീഡർവശം അച്ഛിച്ചതിനെ വിനയാദരപുരസ്സരം സ്തുതിനവേണി ആ കുട്ടി ഏറ്റവുമധികം വന്ദിച്ച ഉടനെ അതിനെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ പാഠനികത്തു വെച്ചു നമസ്കരിച്ചു. ആ ഒരു കാഴ്ച സർവ്വരേയും പുളകംകൊള്ളിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അനന്തരം മത്സരത്തിൽ വിജയികളായവർക്കുള്ള സമ്മാനദാനം നടത്തി. 168 കുട്ടികൾക്കു 200 ക.യിലേറെ വിലയുള്ള പുസ്തകങ്ങളും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും പ്രദാനം ചെയ്തു. പ്രോത്സാഹനകരമായ പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി ഡയറക്ടർ കാരോ കുട്ടിക്കും ഹസ്തദാനം ചെയ്തു സമ്മാനം നൽകിയ ആ കാഴ്ച ആ വന്ദിച്ച സദസ്സിനെ ആകമാനം കോരിത്തരിപ്പിച്ചു. അനന്തരം അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം. ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ആ പ്രസംഗം ഒരു കേൾക്കേണ്ടതായിരുന്നു! ഒരു ഐ. എ. എസ്സ്. ഓഫീസ്സർ മലയാളത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുകയും! അതുതന്നെ! എന്തൊരു ശാന്തസുന്ദരമായ ശൈലി - പ്രസന്ന, പ്രൗഢ, സർസം - ; പവിത്ര ഭാരതത്തിന്റെ അനശ്വരവും അമൂല്യവുമായ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉറവിടമായ വാത്മീകി വ്യാസപ്രഭുതികളുടെ മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളെ വിവരിച്ചും, ആ ഭാരതമാതാവിന്റെ അരുമ സന്താനമായ കേരളപുത്രിയുടെ സർവ്വതോന്മുഖമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു കാരണഭൂതനായ കേരളാചാര്യൻ ശ്രീ തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛന്റെ അപദാനങ്ങളെ പ്രകീർത്തിച്ചും ലളിതകോമളമായ ഭാഷയിൽ ഗൗരവമായി ഉച്ചൈസ്കരം നിർദ്ദളമായി പ്രവഹിച്ച ആ വാക്ക്മധുവാസപദിച്ച് ആബാലവുലം സദസ്യരും ഒരുപോലെ ആനന്ദനിമഗ്നരായി ഭവിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒട്ടും അതിശയംകൊണ്ടിയില്ല.

സിക്രട്ടറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞതിനെ അനുസ്മരിച്ച് "തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മാസിക കാരോ കോപ്പിയെങ്കിലും കാരോ സ്കൂളും കാരോ പൊതുവായനശാലകളും അവശ്യം എടുക്കേണ്ടതാണെന്നു" ഡയറക്ടർ ഉരണി പ്രസ്താവിച്ചു. കേവലം ഒരു മാതൃക മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനയിൽ "Subject to the availability of funds" എന്നു ചേർത്തത് എന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. എല്ലാ സ്കൂളുകളും എഴുത്തച്ഛന്റെ പവിത്ര നാമധേയത്തിൽ നടക്കുന്ന ഈ മാസികം നിശ്ചയമായും എടുക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം ആശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഫിബ്രുവരി 23-ാം-നു വ്യാഴാഴ്ചയിലെ മാതൃഭൂമിയിൽ "തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മാസിക" എന്നതിനു പകരം "അദ്ധ്യാത്മരമായണം" എന്നു തെറ്റായി ചേർത്തുകണ്ടു അതിനെ തിരുത്താൻ സിക്രട്ടറിയും ഹെഡ്മാസ്റ്ററും ചേർന്ന് പത്രത്തിലേക്കു ഒരു കുറിപ്പും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്യാത്മരമായണം എല്ലാവരും മനഃപ്പാഠമാക്കേണ്ട ഒരു മഹാ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതിലേക്കു ക്ഷേപമില്ല. എന്നാൽ ഒരു മതാതീതരംഷ്ട്രത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസമേലധ്യക്ഷൻ ഈ ഹിന്ദുമതഗ്രന്ഥം വിഭിന്നമതക്കാർ നടത്തുന്നതും പഠിക്കുന്നതുമായ പൊതുവിദ്യാലയങ്ങളിൽ എടുക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചവെന്നു പറഞ്ഞാൽ (മാതൃഭൂമി) ആരും വിശ്വസിക്കുകയില്ല. ഇതു കേവലം മതസ്തുലയെ ജനിപ്പിക്കുവാനുള്ള റിപ്പോർട്ടരുടെ ഒരു കിതറുമല്ല എന്നു ഞങ്ങൾ സംശയിക്കുന്നു; അതോ റിപ്പോർട്ടരുടെ വിവരക്കേടോ? ഡയറക്ടർ

അവർകൾ ഒരിക്കലും സ്കൂളിൽ "അദ്ധ്യംതരാമായണ പ്രചരണം" പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ല; അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതെല്ലാം തൃബന്തെഴുത്തച്ഛൻ മാസികത്തൊപ്പറിമാത്രമാണ്. പിന്നീടുണ്ടായ വിവിധ കലാപരിപാടികളുംസ്വദിച്ചു് അതിവ സത്തുഷ്ടനായി ഡയറക്ടർ അവർകൾ ടി സ്കൂളിനെപ്പറ്റി താഴെപറയുംപ്രകാരം എഴുതി റിക്കാർട്ടാക്കി എല്ലാവരേയും അഭിനന്ദിച്ചു് സർവ്വീനെ മംഗളപൂർവ്വം പര്യവസാനിപ്പിച്ചു.

"I am happy to have been able to visit this very good Institution. The good work done by the management and teaching staff of this school deserve the highest praise. I am sure this High School will march forward to higher achievement.

Sd.

N.CHANDRA BHANU.

അത്യന്തം ആനന്ദകരമായ വേറൊരു സംഗതികൂടി പറയാനാണ്ടു്. മറ്റുള്ള സ്കൂളുകൾക്കെല്ലാം മാർഗ്ഗദർശിയായി പ്രബന്ധമത്സരപ്പരീക്ഷയിൽ ആദ്യം തൊട്ടതന്നെ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു്, തുടർച്ചയായി മൂന്നുകൊല്ലം അതിപ്രശസ്തമായി വിജയിച്ചു്, ആദ്യത്തെ ദ്രോഹിസ്ഥിരമായി നേടിയ സ്കൂളിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഞങ്ങൾ അത്യത്യകരായിരിക്കുന്നതു് സ്വാഭാവികമാത്രമാണല്ലോ. പാലക്കാടു് ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലെ ആയക്കാടുള്ള സി. എ. സെക്കണ്ടറി സ്കൂളാണിതു്. ഫെബ്രുവരി 21-ാം-നം-ചൊവ്വാഴ്ച കാലത്തു് ഈ സ്കൂൾ മാനേജ്മെൻറിന്റെ കീഴിലുള്ള എൽ. പി. സ്കൂളും, ഈ സ്കൂളും ഡയറക്ടർ അവർകൾ സന്ദർശിച്ച വിവരങ്ങളാണു് ആനന്ദകരമായ ആ സംഗതി.

കൃത്യം പന്തരമണിക്ക് ഡയറക്ടർ എൽ. പി. സ്കൂളിലെത്തി. ചിത്രശലഭങ്ങളെപ്പോലെ കൌതുകകരമായി വസ്രധാരണം ചെയ്ത ചൊടിയേറിയ ബാലികാബാലകന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ താലങ്ങളോടും മംഗളദ്രവ്യങ്ങളോടും കൂടി ഗെയിറ്റിൽചെയ്തു് എങ്കിരേറു് ശാന്തസുന്ദരമയ ശാന്തലാപത്തോടുകൂടി സ്കൂളിലേക്കാനയിച്ചു. ഡയറക്ടർ സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങളും, ചുന്തോട്ടവും മറ്റു സജ്ജീകരണങ്ങളും അതികൌതുകത്തോടുകൂടി വീക്ഷിച്ചു് അത്യന്തം സത്തുഷ്ടനായി ഭാരോ ക്ലാസ്സും അദ്ദേഹം മന്ദംമന്ദം നടന്നു് പരിശോധിച്ചുകൊച്ചു ബാലികാബാലകന്മാർ അവരുടെ കലാപാടവം പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത ആ സമയം വളരെ ഉചിതമായതായിരുന്നു. ഡയറക്ടർ ഭാരോ ക്ലാസ്സിൽ കടക്കുമ്പോഴും അതിലെ കുട്ടികൾ നൃത്തം, നാട്യം, കോലാട്ടം, കമ്മി, മാപ്പിളക്കളി, ചില കൊച്ചു നാടകഭിനയം എന്നിങ്ങനെ ഭാരോന്നമകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു — എന്തിനപറയുന്നു! — അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുറന്ന ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് ഗൃഹം, വെരിഗൃഹം, മിടുക്കന്തികൾ എന്നിങ്ങനെ നിറഞ്ഞ അഭിനന്ദനം പ്രവഹിപ്പിച്ചു. ഈ സ്കൂളിനെപ്പറ്റി സത്തുഷ്ടനായ ഡയറക്ടർ താഴെ പറയുംപ്രകാരം റിക്കാർട്ടാക്കി.

"I visited this Lower Primary School. It was a refreshing experience. This school buildings, premises, the garden in front, the arrangement of class rooms, maps, charts and teaching aids are excellent. The teaching staff are earnest and good. The management is sincere and efficient. I wish the school every success.

Sd.

N. CHANDRA BHANU.

അനന്തരം ഡയറക്ടർ സെക്ഷണറി സ്കൂളിലേക്കാണ് ചെന്നത്. ഗെയിറ്റിൽ വെച്ച് സ്കൂൾ N. C. C. കാർ അദ്ദേഹത്തെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. അത് സ്വീകരിച്ച് അദ്ദേഹവും പാർട്ടിയും സ്കൂളിലെ വിവിധ കെട്ടിടങ്ങളും അവിടെ പ്രദർശിപ്പിച്ച വിദ്യാഭ്യാസസംപകരണങ്ങളും, ഓരോ ക്ലാസ്സുകളും നടന്നുകണ്ട് പരിശോധിച്ചു. പിന്നീട്, പതിനായിരത്തോളം ഉറപ്പി ക്കു ചിലവാക്കി കമനിയമായി ഉറപ്പിൽ കെട്ടിട്ടുള്ള "പാർവ്വതിജ്ഞാൻ സയൻസ് ബ്ലോക്ക്" (മാനേജരുടെ വന്യമാതാവിന്റെ പേരിൽ) കെട്ടിടം ഉൽഘാടനം ചെയ്തു. അവിടെ സജ്ജമാക്കിയിട്ടുള്ള വിലപിടിച്ച നാനാതരം ശാസ്ത്രീയസംപകരണങ്ങൾ വീക്ഷിച്ച് അത്യന്തം സന്തുഷ്ടനായി.

സ്കൂൾ അങ്കണത്തിൽ കൂടിയ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് സ്കൂൾ മാനേജർമാർ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായ ശ്രീ. സി. പി. ശർമ്മ അവർകൾ ചെയ്ത വികാരരമിതമായ പ്രസംഗം ക്ഷണനേരത്തേക്ക് സർവ്വരെയും നിശ്ചേഷ്ടരാക്കി. വന്യപിതാവായ വിദ്യാവിചക്ഷണൻ ശ്രീ. ചാമി അയ്യരുടെ ബാല്യകാലാവസ്ഥകളെപ്പറ്റി - ഉച്ചക്ഷേണം കഴിക്കുവാൻപോലും സ്ഥിതിയില്ലാതിരുന്ന ആകാലത്തെപ്പറ്റി - ആ പ്രിയപുത്രൻ ഗർഭഭംഗത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഹൃദയഭേദകമായിരുന്നു. ഈ മരു ചിന്തയോടുകൂടി, ഗവർണ്മെന്റ് സഹായം ആവശ്യപ്പെടാതെ, സ്കൂൾ മാനേജ്മെന്റിൽനിന്നുതന്നെ വിദ്യാത്മികരക്ക് സൗജന്യമായി ഉച്ചക്ഷേണം നൽകുവാനേർപ്പാട് ചെയ്തിട്ടുള്ള പുണ്യകർമ്മത്തിന്റെ ഉൽഘാടനവും അത്യന്തസാഹചര്യവും ഡയറക്ടർ അവർകൾ തന്നെ നിർവ്വഹിച്ചു. കൊഴുത്തു കഞ്ഞിയും സ്വാദേറിയ പഴുക്കും കട്ടികൾക്ക് അത്യന്തം ഹൃദ്യമായിരുന്നു. ഉൽഘാടനത്തിന് പ്രത്യേകമായി ശ്രീ ചാമി അയ്യരുടെ ഗുണവതിയായ ധർമ്മപതിയുടെ വക പായസം ഏർപ്പാട് ചെയ്തത് ഡയറക്ടർതന്നെ കട്ടികൾക്ക് വിളമ്പിക്കൊടുത്തു. ഹാ! - ആ പിഞ്ചുചൈതങ്ങളുടെ അപ്പോഴത്തെ ആഹ്ലാദവും, പരമാനന്ദവും അങ്ങോളം ഉയർന്നു ചെന്നു ശ്രീ. ചാമി അയ്യരുടെ ആത്മാവിന്റെ പുളകം മാർത്തിയിരിക്കും!! ആ പുണ്യാത്മാവ് ചെയ്ത സുകൃതം കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്നു! അദ്ധ്യാപകാദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കും അഹമഹമികയാ ഈ അന്നദാനത്തിൽ ഹൃദയപൂർവ്വം സഹകരിക്കുന്നത് അവർക്ക് സ്കൂളിനോടും മാനേജ്മെന്റിനോടുമുള്ള സ്നേഹബഹുമാനദരങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ചിഹ്നമാണ്.

വിദ്യാനിരതനായ ശ്രീ. ചാമി അയ്യരുടെ അദൃശ്യമായ കാരുണ്യത്തിന്റെ ഒരു ബിന്ദു ഉഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മൗനിക പ്രവർത്തനത്തെയും പരിശുദ്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രബന്ധമത്സരത്തിലേക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്റ്റാൻഡറുകൾ കൂടുമ്പോഴും ഭംഗിയേറിയ ഒരു ട്രോഫി ഏർപ്പെടുത്തിയതു്—സ്രീവിദ്യാഭ്യാസ കാര്യത്തിൽ അതീവ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സുപോലെ—കണ്ണൂർ ഗവർണ്മെന്റ് ഗേൾസ് ഹൈസ്കൂൾ മൂന്നുകൊല്ലം തുടർച്ചയായി വിജയിച്ചു് സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന സംഗതി ഇവിടെ സ്മരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒരു മനിയോടുകൂടി കൂടുമ്പോഴും നല്ലീയ വിഭവസമൃദ്ധമായ സഭ്യതയിൽ അതിഥികളെല്ലാം ആഹ്ലാദപൂർവ്വം ചരക്കടുത്തു. സ്ത്രീമനോഹരമായ ഡയറക്ടർ അവർകൾ എഴുതിയവെച്ച അഭിപ്രായമാണു് താഴെ കൊടുക്കുന്നതു്.

“My visit to this High School has indeed been a pleasant experience. The spirit and sacrifice for the cause of education and a life of dedication to this and led by Sri Chami Iyer Family are most laudable and have left their imprint on this fine institution. I am particularly impressed by the excellent library. The well equipped science block which was inaugurated today is a welcome addition. This school maintains good standards also, I wish the management, the teaching Staff and students every success.

Sd.
N. CHANDRA BHANU,
 21-2-1961.
 Director of Public Instruction.

ശ്രീ. ചാമി അയ്യരുടെ സ്റ്റാൻഡറുകൾ സ്ഥാപനങ്ങൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമ്മല മനസ്സുപോലെ, ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും.

സിക്രട്ടറി,
 ഉഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മൗനികം.

പ്രബന്ധമത്സരപ്പരീക്ഷ റിപ്പോർട്ട്

1960 നവമ്പർ 10-ാം-ന- നടത്തിയ പതിനൊന്നാമത്തെ സമസ്തകേരള തൃഞ്ചൻ സ്റ്റാൻഡിംഗ് പ്രബന്ധമത്സരപ്പരീക്ഷയുടെ വിവരങ്ങളാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്.

ഈ വർഷം ആകെ 41 സ്കൂളുകളിൽനിന്ന് 2341 കുട്ടികൾ (1201 H.S. + 1140 U. P.) പങ്കെടുത്തു. കഴിഞ്ഞവർഷത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ഇത് പ്രോത്സാഹനകരമായതാണ്; പക്ഷെ, വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ ലോകത്തിലെ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന കേരളത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും സ്കൂളുകളുടെയും എണ്ണം നോക്കുമ്പോൾ ഇത് കേവലം തൃപ്തികരമായ പരയാതിരിക്കാൻ തരമില്ല. “ഭാരതം സ്കൂളുകളും യാതൊരു പ്രേരണയും കൂടാതെ തന്നെ അഹമഹമിക്യം തൃഞ്ചൻതൃഞ്ചൻ മംഗലാപുരം വരിക്കാരായി ചേരേണ്ടതാണ്” എന്ന് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ ഫെബ്രുവരി 20-ാം-ന- തിങ്കളാഴ്ച കിഴക്കൻ സെക്ഷന്റെ സ്കൂളിലെ സമ്മാനദാനം സമരത്തിൽ ഉത്തമപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (റിപ്പോർട്ട് അന്യത്രം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്) മംഗലാപുരം എടുക്കുവാൻ വേണ്ട കല്പനയും അദ്ദേഹം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. (Ref. D. P. l's Memo No. J 3. 103076/60 dated 22-9-1960) ആർക്കും ഒരു പൈസാപോലും കയ്യേൽ നഷ്ടപ്പെടേണ്ടതില്ല. വരിസംഖ്യ സ്റ്റേഷൻ മീറ്ററിൽ നിന്ന് എടുക്കുന്നതുമാണ്. എന്നിട്ടും മിക്ക ഹെഡ് മാനേജർമാരും ഹെഡ് മിസ്ട്രീമാരും അലസമനസ്സായിരിക്കുന്നത് അവരുടെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയേണ്ട. സ്കൂളുകൾ പ്രവർത്തനം കാരണം അനേകം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മത്സരങ്ങളിലും മറ്റും പങ്കെടുത്ത് അരുടെ പാടവം പ്രദർശിപ്പിച്ച് സമ്മാനം നേടുവാൻ സാധിക്കാതെ നിരാശരായിത്തീരേണ്ടതാണ് എഴുതേണ്ടത്. ഈ സംഗതിയിൽ ഹെഡ് മാനേജർമാരാണ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. സ്റ്റേഷൻ മീറ്ററിൽനിന്ന് ഈ തൃപ്തികരമായ ആവർത്തിക വരിസംഖ്യ എടുത്തതാണ് ഒരു വരിക്കാരായി ചേരുകയേ വേണ്ട. കുട്ടികൾക്കൊക്കെ, അത് എത്ര വലുതായാണെന്നു ഗ്രഹമായിരിക്കട്ടെ, ഒരു പൊതുസ്ഥാപനത്തിൽ നിന്നുള്ള അഭിനന്ദനം സ്കൂളുകൾക്ക് തന്നെ ഉണ്ടാണല്ലോ. ഇതിനെയെങ്കിലും ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ ആവർത്തിക വരിസംഖ്യകൾ മറ്റൊരാളെ ഉൾപ്പെടുത്തി വരിക്കാരായി ചേർന്ന് തങ്ങളുടെ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഭാഗ്യവാന്മാരാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ഭാരത ഹെഡ് മാനേജർമാരോടും ഹെഡ് മിസ്ട്രീമാരോടും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ പതിനൊന്നാമതും പ്രബന്ധമത്സരപ്പരീക്ഷയ്ക്ക് വരാവുന്ന നാലഞ്ച് വിഷയങ്ങൾ രണ്ടുമുൻമാസം മുമ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി അറിയിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ പതിവ്. എന്നാൽ 1961-ലെ നവമ്പർ മത്സരപ്പരീക്ഷ

മുതൽ ആ പതിവ് തുടരുന്നതല്ല. സമയത്തു് ചോദ്യംമാത്രമേ അയക്കുകയുള്ളൂ. മത്സരത്തിന്നു് വരാവുന്ന വിഷയങ്ങൾ 1961മേയ് മാസം മുതൽക്കുള്ള മാസികം ലക്കങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം അടയാളപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണു്. അതിന്റെ മാതൃക ഈ ലക്കത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ വിഷയങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നായിരിക്കും വരിക. ഓരോ ക്ലാസ്സിലെ ലീഡർമാർ കൂട്ടിക്കൂട്ടിന്നു് ഒരണയോ മറ്റോ പിരിച്ചു് ഹെഡ് മാസ്റ്റർ മുഖേന വരിസംഖ്യ അയച്ചുതന്നാൽ ലീഡറുടെ മേൽവിലംസത്തിൽ മാസിയ അയക്കുന്നതാണു്. ഒഴിവുസമയത്തു് ഒറ്റക്കൊരു കൂട്ടമായോ ഇരുന്നൂറു വായിച്ചു് മനസ്സിലാക്കി ചുട്ടച്ചെയ്യു് ഓരിവു് വർദ്ധിപ്പിക്കുൻ ഇതു് അത്യന്തം ഉപകാരമായിരിക്കും. ഇതു് കൂട്ടികൾക്കു് കൂടുതൽ ജ്ഞാനപ്രദവുമായിരിക്കും. മറ്റുള്ള വിശിഷ്ട ലേഖനങ്ങളും കവിതകളും ചെറുകഥകളും മറ്റും വായിച്ചു് രസിച്ചു് അഭിപ്രായം നേടുവാനും പര്യപ്തമാണു്. അങ്ങനെ വരിക്കാരായിച്ചേരുന്ന ക്ലാസ്സുകൾക്കു് മത്സരപ്പരീക്ഷക്കുള്ള പ്രവേശനഫീസ്സിൽ നിന്നു് അവർ തരുന്നതിലേറെ കിഴിവു് അനുവദിക്കും. ഇതു് ഞങ്ങൾക്കു് നഷ്ടമാണെങ്കിലും കൂട്ടികളുടെ നന്മയെ പുരസ്കരിച്ചു് ഈ നഷ്ടം ഞങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതാണു്. പ്രബന്ധമത്സരത്തിൽ പ്രശസ്തമായി വിജയിക്കുന്ന അഹരായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാവിജീവിതം ആരോഗ്യകരമാക്കുവാനും ഞങ്ങൾ പല പദ്ധതികളും ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞലക്കം മാസികത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരു വിശദീകരണം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

ഇനിയെങ്കിലും ഹെഡ് മാസ്റ്റർ മാതും ഹെഡ് മിസ്ട്രസ്സുമാതും ഡയറക്ടർ പറയുംപോലെ "അഹമഹമികയം" മാസികം വരുത്തി വിദ്യാർത്ഥികളേയും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തേയും അനുഗ്രഹിക്കുമെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു.

വിനീതവിധേയൻ,
സിക്രട്ടറി.

RESULTS OF THE EXAMINATION

State General Average 35%

Name of school	Appeared	Passed	Certificate	Average %	Prize value Rs. nP.	Remarks.
Palghat District						
1. Victoria Girls H. S. Chittur—	32	14	2	38	14 75	One 1st class.
2. Govt. S. M. H. S. Tatta- mangalam—	21	10	..	36	8 00	
3. C. A. Sec. School Ayakad—	14	6	...	39	9 00	
4. C. A. Sec. School Peruvemba—	56	25	4	38	24 25	
5. C. A. Sec. School Coyalmanom—	271	168	31	46	202 50	Six 1st class
6. H. S. Parli—	24	8	...	37	12 50	
7. N. E. H. S. Alathur—	74	33	9	38	26 00	
8. H. S. Kuthanur—	76	34	10	37	16 25	
9. S. J. H. S. Pudukode—	58	30	5	39	29 50	
10. Sita Ram H. S. Kunnisseri—	93	47	12	39	37 50	Two 1st class
11. Basic Trg. School for Women, Koduvayur—	104	47	20	39	55 25	
12. Desa Bandhu Sec. School, Tachambara—	1	
13. Victory U. P. S. Puthupariyaram—	62	19	...	36	16 50	
14. Middle School, Wadakkenchery—	60	24	5	39	13 00	
15. M. M. M. Basic School Koduvayur—	131	55	...	39	30 00	

Ottapalam District

16.	A. K. N. M. M. A. memmorial H. S. Katukulom	28	18	3	38	15 00	
17.	H. S. Shornur—	26	8	...	37	9 50	
18.	St. Therese C. G. H.S. Shoranur	94	48	9	40	42 75	One 1st class.
19.	H. S. Chunangad. (Only from U. P. classes)						
		13	not valued entrance fees not remitted.				

Kozikode District

20.	B. E. M. Girls H. S. Kozikode	87	54	18	39	34 50	One 1st class.
21.	M. C. C. H. S. Kozikode—	37	32	10	38	26 00	One 1st class.

Malappuram District

22.	Girls S. S. ചെട്ടത്തു പുതിയങ്ങാടി Tirur.	14	5	...	37	8 75	
-----	--	----	---	-----	----	------	--

Tellicherry District

23.	Govt. Girls H. S. Cannanore	104	71	23	40	59 50	One 1st class
24.	Govt. Trg. School for women Cannanore—	6	3	...	39	5 00	
25.	Govt. Sec. School for Boys Cannanore—	87	45	11	38	31 25	One 1st class
26.	Govt. Girls H. S. Tellicherry—	59	33	11	39	25 50	One 1st class
27.	H. S. Azikode.—	90	53	21	39	39 75	
28.	H. S. Koodali	66	29	3	38	27 75	

Trichur District

29.	Model H. S. for Boys Trichur—	16	8	2	38	6	25	
30.	Model H. S. for Girls Trichur—	47	26	2	38	17	50	
31.	Sacred Heart C. G. H. S. Trichur—	29	19	4	37	19	50	
32.	Govt. Sec. School Varavoor—	20	11	1	37	15	00	
33.	St. Mary's Convent G. H. S. Ollur—	43	25	7	39	24	25	
34.	Govt. Girls H. S. Wadakan cherry—	97	46	9	39	42	00	Two 1st class
35.	K. N. M. H. S. Vatanapally—	4	2	—	38	3	00	
36.	V. V. S H. S. Mannuthy—	38	21	7	38	27	00	
37.	L. F. C. G. H. S. Mammiyur—	77	45	8	38	39	75	
38.	H. S. Mundathicode—	124	70	32	38	45	25	

Irinjalakuda District

39.	Sacred Heart C. G. H. S. Chalakudy—	73	40	9	39	29	75	Two 1st class
40.	C. N. N. Girls H. S Cherp—	56	34	5	38	31	75	

Ernakulam District

41.	Palace Girls H. S. Trippunithura—	60	39	14	38	29	00	
	Total.	2472	1305	307		1150	25	

Trophy awarded permanently to C. A. Secondary School, Coyalmanam, Palghat District. Other Trophies not awarded.

Inter-collegiate competition not conducted for want of sufficient representation.

ആ ചാ ര്യ സൂ ര ണ

കുമാരത്തുർ ശങ്കുണീനായർ

1

കേട്ടാൽശ്ശിരസ്സു കുനിയും വിധമത്ര കീർത്തി-
പ്പെട്ടുള്ള തൃഞ്ചനുടെ പാവനജന്മഭൂമി
വെട്ടത്തുനാട്ടിനുടെ പൊന്നപനക്കുമെന്-
മട്ടോടനേകശതവത്സരമായ് ലസിപ്പൂ.

2

ലാളിത്യമാം ഗുണമെഴും മലയാളവാണി
കേളീരസത്തൊടു ജനിച്ചുവളൻ ദേശം
രമായണാദിമഹനീയപുരാണകാവ്യ-
സ്സോമങ്ങൾ പാടിയൊരു പൈങ്കിളിതൻ നികുഞ്ജം.

3

പഞ്ചാര, പാലു പഴമെന്നിവയുണ്ടു നന്നായ്
നെഞ്ചം തെളിഞ്ഞു പല സൽക്കവനങ്ങൾ പാടി
പിഞ്ചയ കൈരളിയെയുട്ടി വളർത്തിയോര-
തുഞ്ചൻപറമ്പിലെ ശുകോത്തമ, താൻ ജയിപ്പൂ.

4

ആരോമലാമരിയ തായ് മൊഴിയൊരക്കനാലു -
ശ്രീരാജിതം കൃതിവിഭൂഷണ ജാലമേകി
പോരയ്ക്കുതീർത് ഗുരുനാഥനെഴും വിശിഷ്ട-
നാരായമേ, തവയശസ്സുയരന്നു മേനേൽ.

5

ഭക്തിപ്രധാന കവിതാമൃത ഗാനകാവ്യം
മുക്തിപ്രദം ഗുരുവരൻ വിരചിച്ചതെല്ലാം
വെ,ച്ചേതു ഹൈന്ദവ ഗുഹത്തിലുമെന്നുമെന്ത-
മർച്ചിജ്ജുകെന്ന പതിവിന്നൊരു ഹാനി പറ്റാ.

ഇ ശ ശ്വ ര വി ലാ സ ഓ

തുടർച്ച

ക. ജനാർദ്ദനൻതമ്പാൻ

ഇശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നവരെ നല്ലമാതിരിക്കാറായി വേർതിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടു് ഗീതയിൽ ഭഗവാൻ. അവരിൽ അത്യന്തമകേതനെ “ജ്ഞാനീതപാശൈവമേ മതം” എന്നു ഭഗവാൻ തന്നോടു് സദൃശനായി അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാലാ കേതന്നു് ആ നില സിദ്ധിച്ചതു പെട്ടെന്നല്ല, വല്ല ഭംഗ്യത്താലുമല്ല, മറ്റൊരുടൈയെങ്കിലും സാഹായ്യത്താലുമല്ല. അയാളുടെതന്നെ സ്വന്തം പ്രയത്നങ്ങളുടെ ഫലമാണതു്— “അനേക ജന്മസംസീദ്ധഃ”. അതാണു് ഭഗവാനു് അയാളിൽ അത്ര സന്തോഷം. “ശ്രവണം കീർത്തനം വിഷ്ണോഃ” എന്നതുടങ്ങി “ആത്മനിവേദനം” വരെയുള്ള നവവിധ ഭക്തിസംഗ്രഹം ചിർകാലം നടത്തി, “അന്തഗതം പാപം” എന്നായിട്ടു് “ബഹുനാം ജന്മനാമന്തേ ജ്ഞാനവാൻ” ആയതാണു് അയാൾ. അയാളുടെ വിവേകമിപ്പോൾ “വാസുദേവഃ സർവ്വം” എന്നായിരിക്കുന്നു. “സർവ്വഭാസർവ്വഭാവേന നിശ്ചിന്തൈർ ഭഗവാനേ വഭജന്തിയഃ” എന്ന നിലയായിട്ടുള്ള അയാളെ ഭഗവാൻ സ്വസംധർമ്മ്യത്തിലംഗീകരിയ്ക്കുന്നതു യുക്തമെന്നയല്ലേ? എന്നാൽ “ലക്ഷം മാനുഷന്മാരുള്ള സഭസ്സിൽ” അത്തരം അനന്തമകേതിയുടെ “ലക്ഷണമുള്ളവർ ഒന്നോ രണ്ടോ” മാത്രം— “സമഹാത്മാസുദർശ്വഭഃ” കാരണം, “മനുഷ്യാണാം സഹസ്രേഷു കശ്ചിദ്ഭൃതതിസിദ്ധയേ യതതാമപി സിദ്ധാനം കശ്ചിന്ദാം വേത്തിതപതഃ” എന്നു ഭഗവാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഭഗവാൻ, ആ അനന്യഭക്തിയ്ക്കു് കഴിവില്ലാത്തവരെങ്കിലും ആർത്തരായം അർത്ഥാർത്ഥികളായും മറ്റും മുൻപൊന്നവിധം ഇശ്വരനോടുതന്നെ യാചനചെയ്യുന്ന മറ്റു് മൂന്നു തരക്കാരെ അവഗണിക്കുന്നില്ല. പ്രത്യേക, അവരും ഉദാരന്മാർതന്നെ— “ഉദാസ്സേർവ്വ ഏവൈതേ” — എന്നുകൂടി അവരെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഇതു് ഭഗവാന്റെ വെറും മുഖസ്തരി പറയലല്ല. അവിടുത്തെ ശാസ്ത്രോക്താഭിപ്രായമാണു് എന്നു്, “സമൃഗ് വ്യവസീകോമി സഃ” — (എന്തെന്നാൽ അവർ നല്ലവഴിക്കാണു് തിരിഞ്ഞതു്) — എന്നുള്ള സാധൂകരണം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. കാമ്യാർത്ഥമായാലും ഒരു സൗഹൃദ സത്യസങ്കല്പത്തെ— ഒരീശ്വരനെ— വിശ്വസിക്കുകയും തൽ ഭജനത്താൽ ആത്മവിനയം ശീലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ അവർ. നല്ലതു് ചെയ്യുന്നവർക്കു് ദർശ്വതി വരില്ല— “നന്ദി കല്യാണകൃതം കശ്ചിത് ദർശ്വതി. തന്മതി ഗച്ഛതി”. ആത്മവിനയമാണു് ഭജനയാൽ അവർക്കു് കാലക്രമത്തിൽ, “ന ജാതു കാമഃ കാമാനാ മുപഭോഗേന ശാമ്യതി” എന്ന വാസ്തവം കാണാറാവും. അപ്പോൾ നീത്യാനിത്യ വിവേകം ഉള്ളിലുടിക്കും. അങ്ങനെ ആത്മസത്യമെന്ന ഇശ്വരതത്വം അവർക്കു് ബോധിച്ചുതുടങ്ങും. ഇതെല്ലാം സ്വയമേവ സംഭവിക്കുന്നതാണു്. എന്തെന്നാൽ “ഇശ്വരഃ സർവ്വഭൂതാനം ഹൃദ്രേശജ്ജ്വന

തിഷ്ണി" എന്നാണ് പരമാർത്ഥം. എന്തുകാരണത്താലാകട്ടെ, എന്തുകേൾപ്പിച്ചിട്ടുതന്നയാകട്ടെ, ഒരു സൂത്രകർതാവായ സത്യസമാപനമെന്ന വിശ്വാസത്താൽ മാത്രം പ്രാർത്ഥനാ രചനാദികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കല്ലാതെ അങ്ങനെയൊന്നും സർഗ്ഗം. "തേജോ മേവാനന്ദനാത്മം മഹാമജ്ഞാനജം തമഃ നാശയാമ്യോത്ഥ ഭാവസ്ഥോ ജ്ഞാനദീപന ഭാസ്യതഃ" അവരിലും ആത്മഭാവത്തിൽ അനുകമ്പയോടെ ഇരിക്കുന്ന ഞാൻ ജ്ഞാനദീപനമായി പ്രകാശിച്ചു അവരുടെ അജ്ഞാന തമസ്സുകളെ എല്ലാം അകറ്റുന്നു" എന്നാണ് ഭഗവദ്ഭാവനം. അപ്പോൾ അവരുടെ അതുവരെ ബാധിച്ചിരുന്ന ബഹുവിധ ആത്മീയദുഃഖങ്ങൾ നിശ്ശേഷം തീരേണ്ടിയിരിക്കും. ഇപ്പോൾ അവരുടെ ജ്ഞാനപ്രാർത്ഥനയിലെ യാചനാസ്വഭാവത്തിനും അതുതോലനമായ ഒരു മറ്റൊരു വരുന്നതു് കാണ്മാം:— "മുക്തഃ ശുദ്ധം നാ പ്രണിപത്യയാമേ ഭവന്ത മേകാന്തമിയന്തമർത്ഥം അവിസ്മൃതീഃ തപച്ചരണാരവിന്ദേ ഭവേ ഭവേദ്യേ സ്തു ഭവൽ പ്രസാദാൽ" എന്ന ഒരു അനവദ്യയാചനയാവും അതു്. അത്രയും മല്ലാ, "ന തപഹം കാമയേരാജ്യം ന സ്വപ്തം നാപുനർഭവം കാമയേ ദുഃഖതപ്താനം പ്രാണിനാ മർത്തിനാശനം" എന്നു് കേവലം പരമാർത്ഥമാകും അവരുടെ സകാമ പ്രാർത്ഥനാപോലും. മാത്രമല്ല, (ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞപോലെ) വാങ്മയ പ്രാർത്ഥനയെന്ന ആവശ്യമില്ലാത്തവിധം, "മന്നിക്തൽ വന്നിഹ പിറന്നന്നതൊട്ടു് പുനരേതന്നെ വാങ്മയമി ദേഹങ്ങൾ ചെയ്തതും എന്തിന്നിമേലിലതുചെയ്തും നിനക്കു് എദിസന്തോഷമായു് വരിക നാരായണായ നമഃ" എന്നും, സത്യം വദാമി മമമിത്രാദിവർഗ്ഗമതു മർത്ഥം കളത്രഗൃഹ പുത്രാദിജാലമതു കക്കേ തപദർപ്പണമതാക്കീട്ടുത്താനമിഹ തൃക്കാൽക്കൽ വിഴുവഹരിനാരായണായ നമഃ" എന്നും, "യാതൊന്നുകാൺമതതു നാരായണ പ്രതിമയാതൊന്നുകേൾപ്പതതു നാരായണശ്രുതികൾ യാതൊന്നു ചെയ്തതതു നാരായണാർച്ചനകൾ യാതൊന്നതൊക്കെ ഹരിനാരായണായ നമഃ" എന്നും ഉള്ള ഒരു അനന്യ ഭക്തിയോഗമാവും അവരുടെ എന്തൊരാചരണവും. "ജ്ഞാനീയാചാരൈവമേതം" എന്നുപറഞ്ഞ ഭഗവാൻ തന്നെയാണ് ഈ മർത്ഥീയുള്ള തന്റെ അനന്യ ഭക്തിയോഗിയെക്കുറിച്ച്, "തസ്മാഹം ന പ്രണശ്യാമി സ ചമേന പ്രണശ്യാമി" എന്നും പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

സ്നാനാദിശുദ്ധീകരണം, ഏകാദേശ്യാദി വ്രതാനുഷ്ഠാനം, ക്ഷേത്രദർശനനാമജപാദി ഭഗവൽഭജനം : അമ്മട്ടിൽ ചിട്ടപ്പെടുത്തു പഴയ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു ഉദാഹരണമായി വളർന്നുവന്ന ഒരു മഹിളാമണി. പട്ടിണിയും പാടും കൂടാതെ, അല്ലലും ഏറെയില്ലാതെ, കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അവൾ എല്ലാം ദൈവാധീനം എന്നുള്ള സരളവിശ്വാസത്തിൽ പുലരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ആ നാട്ടിൻപുറക്കാരിയുടെ പ്രശാന്തജീവിതത്തിലും ഒരിക്കൽ അവിചാരിതമായ ഒരു തുടർച്ചയു് സംഭവിക്കുന്നു. നീലബുദ്ധിയാൽ പ്രേരിതനായ ഒരുവൻ അവളെ ഭീകരമായൊരു വിപത്തിൽ തള്ളിയിട്ടു് കടന്നുപോകുന്നു. മരണത്തിന്റെ വക്ത്രത്തിലെമ്പന്നം ആ പർവ്വതത്തിലാക്കപ്പെട്ട ആ സാധുസ്ത്രീ സ്വപ്നാഭാവമായി, താനത്രയും കാലം വിശ്വസിച്ചുപ്രാർത്ഥിച്ചുപോന്ന തന്റെ ഇഷ്ടദൈവത്തെ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുകയായി. രാത്രിസമയം,

വിജനപ്രദേശം. അവരക്കവിടെ ഒരു രക്ഷയും കാണുന്നില്ല. ഒരു രക്ഷയും ഇനി പ്രതീക്ഷിക്കാനില്ലെന്നും, കേൾപ്പോരും കേൾവിയുമില്ലാതെ, ഒരു ദർശനമാണ് തന്നെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നത് എന്നും ആ ഭോഗ്യവീനയ്ക്കു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ ഗതികെട്ട ഈ ദുരന്തത്തിലും ശീലവതിയായ ആ ഗ്രാമീണസ്ത്രീ ജഗദീശന്റെ നീതിയേയും കരുണയേയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. ഈശ്വരനില്ലായിരിക്കുമോ എന്നൊരു സംശയവും അവരക്കുണ്ടാകുന്നില്ല. അവൾ തന്റെ ഭഗവാനെ പഴിയ്ക്കുന്നില്ല. അത്രയുമല്ല, അവൾതന്നെ അങ്ങനെ അശരണമായ ദുരാസ്ഥയിൽ തള്ളിവിട്ട ആ പാപിയെ ശപഥ്യുന്നതുമാണ്. ദർശനം സമ്മുഖമായ അവൾ തനിയെ കാക്കുന്നു. അവൾക്കു തനിയെ ബോധിയ്ക്കുന്നു, തന്റെ ഈ ദുരന്തത്തിനു മറ്റൊരുമല്ല ഉത്തരവാദി, താൻതന്നെയാണു് എന്ന്! കാർമ്മവെച്ചു നാരായണാട്ടു് പരദോഹാദിപാപങ്ങളൊന്നും അറിയുമ്പോൾ ചെയ്യുന്ന ആ നാടൻ നല്ലാർമ്മണി കാക്കുകയാണു്, ഇതെല്ലാം തന്റെ സ്വയം കൃതാനന്ദമാണു് എന്ന്. ഒരു നിമിഷമുണ്ടാണു് അപ്പാവത്തെ അങ്ങനെ ഏകാന്ത വിചിന്തയിൽ ദൈവമരണപിന്നു വിധേയയാക്കിവിട്ടതു് എങ്കിലും സാധുശീലയായ അവൾക്കു ബുദ്ധിതോന്നിയതു് അതു് ആ മനുഷ്യന്റെ കുറ്റമല്ല, തന്റെ തെറ്റുകളുടെ ഫലമാണു് എന്നത്രേ! അതീതജന്മങ്ങളിൽ താൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകാവുന്ന ഏതെല്ലാമോ ദുഷ്ടർമ്മങ്ങളുടെ പിപാകമാണു് താനിപ്പോൾ അനുഭവിയ്ക്കുന്ന ദുരിതം.

അറി! എന്തൊരു മൃഗവിശ്വാസം! എന്തൊരു വിഡ്ഢിത്തം!—അല്ലേ? അതേ, ഇന്നത്തെ പുതിയ പഠിപ്പുകളും നടപ്പുകളും—നടപ്പുകളും—നിമിത്തം നിങ്ങൾക്കു് അ വിശ്വാസമെല്ലാം വിഡ്ഢിത്തമായിത്തീരുന്നതും. ഇന്നത്തെ തലമുറക്കാർക്കു് തങ്ങളുടെ മൂലാവലംബങ്ങൾ പലതും അറിയാതായിട്ടുണ്ടു്. വല്ലതും അറിയുന്നവരാകട്ടെ ആ മൂലങ്ങൾ മറയ്ക്കാനോ അറക്കാനോ ആണുതന്നും ബലകകണരാകുന്നതു്.

ദ്വൈതം സൂര്യന്റെ രശ്മികൾ സ്വയം പ്രസരിച്ചു് കീഴിലെ ഭൂമിയും പ്രവരീഷംപോലെ, ഉന്നതവേദദർശനമായ “സത്യം - ഋതം” സ്വയമേവ പ്രസരിച്ചു്, പഠിപ്പും പാണ്ഡിത്യവുമൊന്നുമില്ലാത്ത നാടരിലും “നേതം - നെറിയും” എന്ന സർബ്ബോധമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് നാം ചോടു് കാക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. തന്മേല, ഉന്നത വേദാന്തചിന്തനത്തിലെ ദർശനമായ ജന്മാന്തരകർമ്മസിദ്ധാന്തം തന്നെയാണു്, ശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനമൊന്നുമില്ലാത്ത ഗ്രാമീണരിൽപ്പോലും “വിതച്ചതുകൊണ്ടും” എന്നും താൻതാൻനിരന്തരം ചെയ്യുന്നകർമ്മങ്ങൾ താൻ താനനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വരൂ” എന്നും മറ്റുമുള്ള രൂപത്തിൽ രൂഢമൂലമായൊരു വിശ്വാസമായി പരിണമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവനവന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങൾക്കെന്നല്ല, ജനനമരണങ്ങൾക്കുകൂടി ഉത്തരവാദി അവനവൻ തന്നെയാണു്, മറ്റൊരുമല്ല, എന്ന് പരമ്പരയായി കാതിക്കേട്ടു് കരുതിക്കൊണ്ടുപോരുന്നോരു ബോധമാണതു്. സംമാന്യജനത്തിന്റെ ഈ അ

നാരായണീയം

എ. ആർ. മേനോൻ

84_ാം ഭാഗം

- 1 ഗുഹണസമയമേകദോ യദുക്കുര
സ്തപനമതിനു സമന്തപഞ്ചകത്തിൽ
നിജവനികളോടു യാത്രയാഗ്നി
നഗരമതിൻ കൃതവർമ്മ കാമപുത്രൻ
- 2 ജനതയുടെ ഹീനം നിനച്ചു തിരേമ്
മുഴുകിവേൻ സലിലത്തെ ശുദ്ധമാക്കി
ധനമനവധി ഭൂസുരർക്കു നൽകി
ശമനസുതാദിയെ യത്ര കണ്ടു ചേർന്നു
- 3 തപയിദൃശതരഭേന യാജ്ഞഃസനീ
തവയേതിതജനമൊത്തു സല്ലപിച്ചു
അവരുടെ കര പീഡന പ്രകാരം
ബഹുരസമോടവളന്യരും ശ്രവിച്ചു.
- 4 അഥപശുപതമങ്ങു വന്ന തീക്ഷി-
ച്ചവരെ വേൻ കുതുകേന സൽകരിച്ചു.
ചിരവിരഹമടഞ്ഞു ശോഭയാറ-
പ്രിയജനമൊത്തു രസാൽ നടന്നുപോയി
- 5 തിരുവടിയെ നിരീക്ഷിച്ചെല്ല മോദാൽ
കലഹമനഃസ്ഥിതിയാറു ശോപിമാക്കും
സ്തനപടവുമഴിഞ്ഞുപോയ് രസത്താൽ
പരിചയമുദ്യേ കുമ്പേ വേൻ ലയിച്ചു.

വഞ്ചോധ വിശ്വാസങ്ങളാണ് നാളിയവരേയും നാട്ടിൻപുറജീവിതത്തെ സമഷ്ടിപരമായും വ്യഷ്ടിപരമായും സുനിയന്ത്രിതവും സുഖതരവു മാക്കിയിരുന്നതു്. വൃക്കികളെ പലതരം ചിത്തവൃത്തിയെകൃതങ്ങളിൽയിന്നു് സംരക്ഷിച്ചു് മാനസികവും ധർമ്മികവുമായ ആരോഗ്യത്തിൽ പുലർത്തിപ്പോന്ന ഒരു അവബോധവും വിശ്വാസവുമായിരുന്നു അതു്.

- 6 ഉടനടനടർ വന്നുപേൻ കൊണ്ടു-
ണിതുവരെ നിങ്ങളെ വേർപെടേണ്ടി വന്നു
ഇതി രമണികളെപ്പണൻ രക്ഷ
പരവശ രാധയലിഞ്ഞുപോയ് വോനിൽ
- 7 വിരഹകദന മാറി തപബോധം
രഹസിയവക്കളവാക്കിനീ കൃപാലോ
“അഹമിഹ സുഖചിന്തയൻ പരാത്മാ”
വിതി ഹൃദയത്തിലുദിച്ചിടേണമെന്നായ്
- 8 വിരഹമതിൽ സുഖക്കലപ്പ് ചേർന്നു
തവസഖിയുദ്ധവനെ ശ്രവിച്ചശേഷം
ഇതിനപരിയവർക്കു നിൻ വിചാരം
പരമസുഖാത്മകമായി മാറിവന്നു
- 9 ദുരിതമൊഴിവതിന്നു ചെയ്തതെന്തെ-
ന്നഥവസുദേവനണഞ്ഞു യോഗിമാരെ
തിരുവടി സവിധത്തിൽ കർമ്മമെന്തി-
ന്നിതി ചിരിയോടു മഖം നടത്തിവെച്ചാർ
- 10 ക്രമമതിവിശേഷമായ് നടന്നു
സകലജനങ്ങളുമേറെ തൃഷ്ടിപുണ്ടു,
തവ ബഹുമതിയേറേ മൂന്നുമാസം
വ്രജപതി തത്ര വസിച്ചു പണ്ടുപോലെ
- 11 തിരുവടിയഥ രാധയെപ്പണന്നി-
ട്ടവളുടെ ബേദമകന്നു കണ്ടു മേദോൽ
നിജനഗരമണഞ്ഞു ബന്ധുയുക്തൻ
പവനപുരേ ! മമ മയം ഹരിക്ക

85_ാം ഭാഗം

- 1 ചിരം മഗധഭൂപൻ തടവിൽവെച്ചു സംക്ലിഷ്ടരാം
സഹസ്രമിരുപത്തിനോടൊരുശതാഷ്ടകം ക്ഷോണിപർ
മുത്തനെയയച്ചു പോലഗതിപാല! നിന്നന്തികെ
ജരം സുതവധത്തിനായാധികമെന്തുചൊല്ലിടുവാൻ
- 2 രണത്തിനതുനിന്നു നീ യഥ മവായ ശക്രാഹപയ
ക്കുണിച്ചു വിബുധഷ്ടിയും, വിഷമമായി കായ്ദേവതേ
അരാതിജയസാധ്യമാം ക്രമവിലായിടാം രണ്ടുമെ-
ന്നരച്ചു സചിവോദ്ധവൻ തദന കണ്ടുനീ പാണ്ഡവം.
- 3 അജാതരിപു കല്പനക്കനജർ ദിഗ്ജയേ നേടിനാ-
രതുല്യധനസഞ്ചയം വേദപാംഗസംവലിതർ

ബൃഹദ്രഥസുതൻ നേർ തന്നെ ഭീമനും പാർത്ഥനും
ഗിരിപ്രജമാണന്മാരേ വരദ! ഭക്തദാസ! തപയം

4 ചിജോമിത സുവേഷമോടവിടെ മൂന്നുപേർ നിങ്ങളും
നൃപേന്ദ്രകനാട് ഗൌരവാൽ സമരഭിക്ഷ യാചിച്ചതേ
അപകൃഷ്ടതൻ നേർ ഗതിയേയേർപ്പെടുത്തി ഭവാനു
കിരീടിയോടു സാക്ഷിയായവിടെനിന്നു കോലാഹലേ:

5 മരുത്സുതൻ സംജ്ഞയായ് വിടപപാദനം കാട്ടി നീ
രണ്ടോലത ജരാത്മജൻ നിയന്മത്ര ചെയ്യിച്ചുപോൽ
വിമോചന, മനുഗ്രഹം, ചരമഭക്തിയും, രാജ്യവും
കൊടുത്തുടനയച്ചിതം നൃപരെ ധർമ്മരക്ഷാത്മമായ്

6 നടത്തിയഥ ധർമ്മജൻ മറുത രാജസുയാലുപരം
പ്രകൃഷ്ട നൃപരാണമപാലവിടെ തുഷ്ടരാം കിങ്കരർ
ചിജോംബ്രികഴുകിക്കലായ് പണിവേണേ മതൃതൃതം
യുധിഷ്ഠിര മ്മോദയം ജഗതി ചൊല്ലുപാറനൊക്കുമോ

7 അടുത്ത സവനക്രിയക്കൊരു മഹാണെ പുജിക്കുവാൻ
നിനച്ചു സഹവേദവാക്കനുസരിച്ചു ധർമ്മാത്മജൻ
പ്രപഞ്ചപ്രസിവാൻ നിന്തിരുവടിക്കു തന്നെ മുദാ
നടത്തി സുമഹാഹ്വണം ഭൂവനമാണ്ടു സംതൃപ്തിയിൽ

8 ഏണീറു ശിശുപാലനം “മുനീനൃപാദിയുണ്ടാകെ യി-
ങ്ങമന്തകലതന്നൊരി പശുപനേകനോ പുജുനായ്”
അസദ്യമിതുചോലുരച്ചുസിയെടുത്തു ചാടീടവേ
തടുപ്പുതിനു പാണ്ഡവർ തപരിതമെത്തി യുദ്ധോദ്യതർ

9 സ്വപക്ഷരെ വിലക്കി നീ യസുരദംഗി ചക്രത്തിനാൽ
പുരംഭുവിയടുത്തിടം രിപുശിരസ്സു കൊയ്തു സ്വയം
ത്രിജനപരിപകൃഷ്ടം സതതചിന്തയാൽ ശുദ്ധനാ-
മവന്നു ഭവൈകൈകൃമായ് മുനിഗണത്തിനും ഉർല്ലഭം

10 മഹാക്രമ നടന്നു നിൻ കരുണയാൽ, പിരിഞ്ഞു ജനം,
മുഴുങ്ങി ജയധർമ്മജൻ ജയമുരാരിയെന്നാരവം
സുയോധനവലൻപരം പര വിഭൂതിയിൽ തപ്തനായ്
മയാർപ്പിച്ച സഭാന്തരെ സ്ഥലജലദ്രവം പുണ്ടുതേ.

11 ചിരിച്ചു പവനാത്മജൻ ദ്രുപദപുത്രിയും തത്ര നി
യപരംഗകലയാൽ കുറച്ചതു വളർക്കയും ചെയ്തപ്പോൽ
മഹീഭരമകരവാനുടനെ വിത്തുപാകി പ്രഭോ !
ജനാർദ്ദന! മരുത് പുരീ സിലയ! രോഗമരദേണമേ

ഭർത്തൃഹരി

സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി

നീതിസുഭാഷിതം

- 1 ദിക്കാലാതീത, മാനന്ദ-
ചിർക്കാത, ലന ഭൂതിയാൽ
ആർക്കും വേദ്യം, ശാന്തതേജ-
സ്സോക്കാമുൾക്കാമ്പിലെപ്പൊഴും.
- 2 ബുദ്ധിമാന്മാർ മത്സരിപ്പു,
സ്വർദ്ധയേറും പ്രഭുക്കളിൽ,
ബുദ്ധികെട്ടോർ ശേഷമുള്ളോർ,
ബദ്ധനാശം സുഭാഷിതം.

മൂർഖവലതി

- 3 അജ്ഞാനതുഷ്ടിയുളവാക്കുക നിഷ്പ്രയാസം
വിജ്ഞാന തുഷ്ടിയതിലേറെയെളുപ്പമാകാം
അല്ലജ്ഞാനത്യധിക ഗർവ്വം പെടുന്നമൂലം
കെല്ലില്ലജ്ഞാനമവനൊട്ടൊരു തുഷ്ടിയേകാൻ.
- 4 ഏറെക്ലേശമൊടങ്ങിയാൽ മണലിൽനിന്നൊട്ടെണ്ണകിട്ടിയിലും
ഏറും ദംഹമടങ്ങിയിടമൊരുവിധം കാനൽജലക്കൊഴുയാൽ
പാരെങ്ങും പരതീടിലോ മുയലുതൻകൊമ്പും കിടച്ചിയിലും
പാരം ഗർവ്വിയലുന്നമൂർഖന വരില്ലുൾ പ്രീതിയെന്താകിലും
- 5 ബലേന മണിനേടീടാം മകരവക്ത്രദേഷ്ടത്തിൽനി
ന്നലച്ചതിരതല്ലിടം കടൽ കടന്നിടമശ്രമം
മലക്കുലമതിൻവീധം തലയിലേറീടാം പാമ്പിനെ-
ജജളപ്രഭു തെളിഞ്ഞിടാൻ ചരണസേവചെയ്തീടൊലാ
- 6 തേന്ററും മൊഴികൊണ്ടു മൂർഖനെയിണക്കീടാൻ കഴിഞ്ഞാകിലേ
ന്തനും താമരന്റലിനാൽ മദഗജം തന്നെത്തളയ്ക്കാതാവതം
നെന്തേനിച്ചതു പുവിനുള്ളിതളിനാൽ വജ്രം മുറിക്കാം മുറ-
സ്സുത്തട്ടാഴിയിലുപ്പുനീറ്റിൽ മധുരം തേൻതുളിയാൽ ചേർത്തിടാം.

ഭാരതസംസ്കാരം

(പ്ര. മ. പരീക്ഷക്കു വരവുന്നതു്. H. S. Section)

പി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, എടശ്ശേരി

ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഭാരതീയാധ്യാത്മിക നരോമണ്ഡലത്തിൽ പ്രശോഭിക്കുകയും ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ മഹത്വം പാശ്ചാത്യർക്കുകൂടി ബോധ്യ

- 7 ബ്രഹ്മവൃതാനജ്ഞത മൂടിവയ്ക്കാൻ നിർമ്മിച്ചിതേറ്റം ഹിതമാമുപായം വിജ്ഞാൻ മദ്ധ്യത്തിലണഞ്ഞുമെന്നു ലജ്ഞാനമൗനം വരദ്രഷണംതാൻ.
- 8 അല്ലജ്ഞൻഞാൻ ഗജംപോൽ മദതരളിതനായ് വാഴ്കെയെന്നു ജ്ജീലനാരം കെല്ലേറ്റം പണ്ഡിതൻ ഞാനിതുകതതിഞ്ഞെളിഞ്ഞൊര ഞാൻ ഡംഭകാട്ടി അല്ലാപ്ലംപിന്നെ വിദേൽപ്രവരക്കൊടുമുറയ്ക്കൊട്ടുഞാൻ കേട്ട റിഞ്ഞെ നപ്പോലൊന്നാൻ മൂർഖനെന്നായ് ക്രമമൊടുമെവു പോയ്ജപരം പോലൊഴിഞ്ഞു.
- 9 സ്വർഗ്ഗംവിട്ടു മഭർഗ്ഗമസ്തക, മതും കൈവിട്ടുചെന്നിരിമേൽ, തംഗം മാമലവിട്ടു താഴ്വരയതും വിട്ടാഴി പാതാളവും ഗംഗസ്തീവിധമാമധോഗതി നിനയ്ക്കുമ്പോൾ വിവേകം വെട്ടി-ഞ്ഞുരഗ്ഗർപ്പേറിപ്പോഷ് റുറവിധമായ് നാശങ്ങളുണ്ടായ്സ്തരം.
- 10 നാറിപ്പുത്തു പുഴത്തുമാംസമൊരുതെല്ലില്ലാതറയ്ക്കുന്നൊര-ല്ലേറെ പ്രീതികലൻ തുപ്പലൊഴുകും മട്ടിൽ കടിച്ചുത്തിടും പീറപ്പട്ടകളിരുകങ്ങരികിലായ് നിന്നീടിലും കൂസുകി പ്ലോരുന്നില്ല നിജപ്രവർത്തിയിലെഴും നിന്ദുതമാമുഡതം.
- 11 തീ നീർകൊണ്ടുതടഞ്ഞുകിടാം വെയിൽ മുറംകൊണ്ടും മദം വാച്ചിട-ന്നാനയ്ക്കോചെരതോട്ടി, കാള, കഴുതയ്ക്കീരണ്ടിനും പത്തലും വ്യാഗിക്കണ്ടമരുന, വൻവിഷമതിനങ്ങളോക്കിൽ മന്ത്രങ്ങളു, ബുദ്ധിഭംഗമതിന്നൊഴിച്ചെതിനമേ ശാസ്ത്രത്തില്ലെന്നുചെയ.

പ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത രണ്ടു മഹത്തമാക്കളാണു സ്വാമി രാമതീർത്ഥനും സ്വാമി വിവേകാനന്ദനും. ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഭാരതത്തിൽ സംഭവിച്ച എല്ലാവിധ പരിവർത്തനങ്ങൾക്കും ഇവർ പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ ഉത്തരവാദികളാണ്. ശ്രീ വിവേകാനന്ദനാണ് ആദ്യമായി രാഷ്ട്രീയമായ വെളിച്ചം നമുക്കു കാട്ടിത്തന്നത്. മഹത്തംഗാഡികൂടി ആ വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നാണ് പ്രചോദനമുൾക്കൊണ്ടതും. ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലമായോ എന്തു കാരണോ നമ്മുടെ പ്രാചീനവും ദിവ്യവുമായ ആർഷഭാരത സംസ്കാരത്തോടു ഇന്ന് സാവ്യത്രികമായി ഭവഗണന വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കാഴ്ചമഞ്ഞളിച്ച നാം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കിടക്കുന്ന അനൗപരണങ്ങളെ ചവുട്ടി മാറ്റിക്കൊണ്ടു പാശ്ചാത്യരേയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുക്കാരേയും ഭോഗികമാക്കിയെങ്കിലും അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. “ദീപ്തദീപ്തമായ പ്രയാണത്തിനുശേഷം മഹത്തായ ഭാരതീയജനതയ്ക്കു കാലത്തിന്റെ പെരുവഴിയിൽ വണ്ടികിട്ടാതെ പോയേയ്ക്കുമോ അവർ വഴി തെറ്റിക്കപ്പെട്ടേക്കുമോ എന്ന് ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രാചീനസംസ്കാരത്തിലേക്കു സ്വാമി രാമതീർത്ഥന്റെ ദൃഷ്ടിയിലൂടെയുള്ള ഭാരതീയനോട്ടമാണിലേഖനം.

സൂർയ്യാന്റെ കീഴിൽ പുത്തനായിട്ടു യാതൊന്നുമില്ല. ഉള്ളതെല്ലാം ഭാരതത്തിൽനിന്നു ഉണ്ടായതാണെന്നു ചരിത്രം ശരിയായി പറിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. വേദങ്ങളിൽ ചിലതെങ്കിലും ക്രി. മു 8000 വർഷത്തിനപ്പുറം എഴുതപ്പെട്ടതായിരിക്കണമെന്നു സ്വാമി രാമതീർത്ഥൻ തന്റെ ഗവേഷണഫലമായി യുക്തിയുക്തം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിപ്രാചീനകാലത്തു ലോകമെങ്ങും അജ്ഞാനാധികാരത്താൽ തമോബാധിതമായിരുന്ന കാലത്തു ഭാരതത്തിൽ പരിഷ്കാരസൂത്രൻ കത്തിജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അന്നു ലോകത്തിന്നു മാർഗ്ഗദർശി ഭാരതമായിരുന്നു. യൂറോപ്യൻ സംസ്കാരം ഗ്രീസിൽ നോട്ടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഗ്രീസിൽ അതിന്റെ തത്വവിജ്ഞാനം എവിടെനിന്നു കിട്ടി? അതു ഭാരതത്തിൽ നിന്നാണ് ലഭിച്ചതു്. സോക്രട്ടീസ്, പ്ലേറോ, പൈത്തഗോറസ്സ് എന്നിവരുടെ തത്വവിജ്ഞാനം ഇന്ത്യൻ തത്വജ്ഞാനവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാകും. ആത്മാവിന്റെ അനുഗമനം, മനഃപരിവർത്തനം ഇവ ഹിന്ദു തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളാണ്. ഹിന്ദുക്കളിൽനിന്നു സത്യംമുഴുവൻ അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. അരിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ തർക്കശാസ്ത്രം ഹിന്ദുതർക്കശാസ്ത്രവുമായി തുല്യംചെയ്യാലറിയാം അവരുടെ തത്വശാസ്ത്രം എത്രമാത്രം ദോഷദൃഷ്ടിതമാണെന്നു്. ഗ്രീക്കു തർക്കശാസ്ത്രത്തിൽ അപഗ്രഥനം മാത്രമേയുള്ളു. നമ്മുടെതിൽ ഉൽഗ്രഥനവും അപഗ്രഥനവും ഉണ്ട്. “ഇന്ത്യയിലെ ഹിന്ദുക്കളുടെ മഹത്തും സുവിശാലവും വ്യാപകവും ആയ തത്വജ്ഞാനപദ്ധതി ഗ്രീക്കു തത്വജ്ഞാനത്തോടു താരതമ്യംചെയ്യുമ്പോൾ ഭാരതീയ തത്വശാസ്ത്രമാകുന്ന ഉറവുസ്ഥാനത്തുനിന്നാണ് ഗ്രീക്കുകാർ അറിവുസമ്പാദിച്ചതെന്നു വസ്തുത സ്തംഭമാകുമെന്നു വില്യം ജോൺസ് പറയുന്നു.

ഇന്ന് ലോകം മുഴുവൻ പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ള ക്രിസ്തുമതംതന്നെ എടുത്തു നോക്കാം. “പുതിയ നിയമത്തിലെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നമ്മുടെ വേദാന്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട്.” (ഉദാ: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നിന്റേതാണ്). ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ശാസനങ്ങളും ഇന്ത്യൻ തത്വജ്ഞാനമായ വേദാന്തത്തിന്റെ മനോഹരമായി മാത്രമാണ്. ഹിന്ദുമതം ഉത്തരപക്ഷം ഉറപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുമതം പൂർവ്വപക്ഷം ഉത്തരനതേയുള്ളൂ. അതു ചെയ്യു ഇതു ചെയ്യു എന്നിങ്ങനെ. ഉദാഹരണമായി നിങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ നിങ്ങളുടെ അയൽക്കാരേയും സ്നേഹിക്കണമെന്ന് പുതിയ നിയമം അനുശാസിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് സകലതിന്റേയും ആത്മാവാണെന്നും അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അയൽവാസിയുടെ ആത്മാവും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആത്മാവാണെന്നും വേദാന്തം കാര്യകാരണസമിതം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അന്ധകാരയുഗത്തിൽ യൂറോപ്പിന്റെ വ്യക്തിത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർക്ക് വെളിച്ചം കിട്ടിയത് ഗ്രീസ്യരോടൊപ്പം സംഭവിച്ചതിൽ നിന്നാണ്. അതായത് “റിനെസസൻസ്” മൂലം: ഗ്രീസ്യ തത്വജ്ഞാനം ഉണ്ടായത് ഇന്ത്യയിൽനിന്നാണെന്ന് ആദ്യം പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ യൂറോപ്പിന്റെ ആധുനികതയോടൊത്തായിത്തന്നെ തന്നെ കാരണം പരോക്ഷമായി ഇന്ത്യയാണെന്നു വരുന്നു.

പുതിയ ലോകത്തിന് വെളിച്ചം കിട്ടിയത് ഇന്ത്യയിൽനിന്നാണ്. അമേരിക്കയിലെ നവീന ചിന്താസരണി (New thought) ക്രൈസ്തവശാസ്ത്ര (Christian Science) ബ്രഹ്മവിദ്യാ, ആദ്ധ്യാത്മികമതം ഇവയെല്ലാം ശരീരത്തോടേയോ അല്ലാതേയോ വന്ന ഹൈന്ദവചാര്യന്മാരിൽക്കൂടെയോ ഷോപ്പനോർ എന്ന പണ്ഡിതന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൂടിയോ ഇന്നുയിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതാണ്. നവീന ചിന്താഗതിയുടെ പിതാവാണ് ഇമേഴ്സൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യാത്മിക പിതാക്കളാണ് തോറ, കാർലൈൽ എന്നിവർ. എന്നാൽ കാർലൈൽ, ഇമേഴ്സൻ, തോറ, വാൾട്ട് വിററർ, കാൻറ്, ഷോപ്പനോർ എന്നിവർ പ്രചോദനം നേടിയത് വേദാന്തത്തിൽ നിന്നാണ്. “The world is will and idea” (ലോകം ഇച്ഛാശക്തിയും തത്വവും ആണ്) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഷോപ്പനോർ പറയുന്നു “ലോകത്തിൽ എല്ലാംകൂടി വേദാന്തങ്ങൾ (ഉപനിഷത്തുക്കൾ) എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ആശ്വാസം ആയിരുന്നു. അത് എന്റെ മരണത്തിന്റെ ആശ്വാസവും ആയിരിക്കും.” ഘ്രാൻസിലെ തത്വശാസ്ത്ര ചരിത്രകാരൻ വിക്ടർ കസിൻ പറയുന്നത് നോക്കുക. “യഥാർത്ഥ് ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് പുരാണ ഹിന്ദുക്കൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ തത്വജ്ഞാനവും സിദ്ധാന്തവും വളരെ ശ്രേഷ്ഠവും, കൃത്യവും, സത്യവും ലോകോൽഭാവവും ആണ്. അവയുടെ മുൻപിൽ യൂറോപ്യൻ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, നട്ടുച്ച സൂര്യന്റെ മുഖിൽ സ്വർഗ്ഗത്തുനിന്ന് പ്രോമിഥയൂസ് മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന ഐതിഹാസികഗണിയെപ്പോലെ വിസ്താരമായിത്തീർന്നു.” നമ്മുടെ രാജ്യം മാനവസമുദായത്തിന്റെ തൊട്ടിൽ ആണെന്ന് ഇവയിൽനിന്ന് കെളിയുമല്ലോ. മാക്സ് മുള്ളർ പറയുന്നു. “ഒരു തത്വശാസ്ത്രമോ മതമോ മനുഷ്യ

ന്റെ ഭാവിജീവിതത്തിന് വേണ്ട സജ്ജീകരണം ചെയ്യുന്നതേ ശിക്ഷപ്പെട്ടതും ണെങ്കിൽ—ഒരു സൗജന്യജീവിതവും സൗജന്യ മരണവും കൊടുക്കുന്നതും ണെങ്കിൽ—വേദാന്തത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനരമായ ഒരു സജ്ജീകരണം എനിക്കു റിവില്ല.

യഥാർത്ഥമായ സ്ഥിതിസമത്വ (Socialist) തത്വങ്ങൾ എല്ലാം ഹിമാലയൻ സന്യാസികളിൽ പ്രകടമായി കാണുന്നുണ്ട്. പാശ്ചാത്യരുടെ നവീന ചിന്തകളെല്ലാം ഹിന്ദുക്കളുടെ പഴയപഴയ പഴഞ്ചൻ ചിന്തകളാണ്. ലോകത്തിന് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ എല്ലാ മതങ്ങളേയും കൊടുത്തു് ഇന്ത്യയാണ്.

എന്നാൽ വിധിവൈപരീത്യമെന്ന പറയട്ടെ സത്യത്തെ ആദ്യം പ്രസവിച്ച നാട്, ലോകത്തിന്റെ ശിരസ്സ് ഇപ്പോൾ ഭീനത്തിലാണ്. ഇടക്കാലത്തു്, തൊഴിൽവിഭജന മനുസരിച്ചുള്ള ജാതി വ്യവസ്ഥ തെറ്റായവിധത്തിൽ ചരിച്ചു. തൊഴിലിനുവേണ്ടി ജാതി എന്ന നിലമറി ജാതിക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയായിത്തീർന്നു. ഉപനിഷത്തുക്കളുടേയും ഉജ്ജ്വലവേദാന്ത തത്വങ്ങളുടേയും അന്യൂന ശാസനങ്ങൾ ദൂരെയെറിഞ്ഞു് ഹിന്ദുമതം തീറ്റയിലും അതു് തിന്നുന്നവിധത്തിലും, തൊട്ടുകൂടായ്മയിലും കുടുങ്ങി “അടുക്കള മതമായ” “തൊട്ടുവാടിമതമായും” കഴിച്ചുകൂട്ടി. എന്നാൽ ഈ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷ നാം അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഈ തെറ്റു് നാം തിരുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഐഹിക വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു് അഹങ്കാരികളും ഉല്പന്നായും ആയിത്തീർന്ന യുവാക്കന്മാർ യുഹോപ്യൻ പ്രഹസർമാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽക്കൂടി വേദാന്തത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനികൾ വായിക്കുമ്പോൾ അവയെ പാശ്ചാത്യ ചിന്തയെന്നു് അവർ വ്യാജമായി പരിഗണിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഭക്തിയേറിയ ആരാധകന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. അവർക്കു് രസംകൊടുത്തു് ആനന്ദിപ്പിക്കുന്ന ഈ ചിന്താപ്രസ്താവങ്ങൾ അവരുടെ മനോഭൂമിയിൽനിന്നു് പരിച്ചുനട്ടതു്—കൊണ്ടുപോയതു്—ആണെന്നു് അവർ തീരെ അറിയുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഈ യുഹോപ്യൻ ഗുരുക്കന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഈ അതൃത പുഷ്പങ്ങളുടെ വൈരാഗ്യമാകുന്ന, ത്യാഗമാകുന്ന സുമധുരസൗരഭ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന പ്രതിപാദ്യമായ ഒരു ദേദവമുണ്ട്. യുഹോപ്യൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന വേദാന്തത്തിൽ തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ നിറവും രൂപവും കാണപ്പെട്ടേക്കാമെങ്കിലും സാക്ഷാൽക്കാരത്തിന്റെ അനുഭൂതിയുടെ—ആസ്വാദ്യവും മനോഹരവുമായ സൗരഭ്യം അതിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. അവസാനമായി സ്വാമിരാമതീർത്ഥന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു പ്രസംഗശകലം ഇവിടെ ഉൾരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

“യഥാസ്ഥിതികരേ, നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളെ പ്രബലമായി നട്ടപ്പിൽ വരുത്തുക. കർശങ്ങളായ ജാതിവികാരങ്ങളെ അയച്ചുവിടുക. ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ സ്ഥാനത്തെത്തുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടപോലെ തല എത്രയെങ്കിലും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊള്ളവിൽ.

‘കാലത്തിന്റെ കോലം’

ആത്മാരാജൻ; കടമ്പനാൽ.

1

കാലം കിടന്നു കലിമുളകയാണു, കയ്യു-
കാലം മൻഷുനമുറക്കിഹ റന്നിടുന്നു,
ശീലം വെടിഞ്ഞുമനുജൻ മലിനങ്ങളും ഭൃ-
ശ്ശീലം വരിയ്ക്കിലിതിലതുമില്ലതെല്ലം.

2

ധർമ്മം വെടിഞ്ഞു ധരണീസുരരംകെനിത്യ-
കർമ്മം വെടിഞ്ഞിതര ധർമ്മമതം പരിപ്ല,
ശർമ്മം പെടാതെയവരേതൊരവീതിയായ
കർമ്മത്തിനും മുതിരകിൽ ഫലമെന്തു പിടന്നു?

കാലകൾ സമനിലത്തു് ഉറച്ചിരിക്കട്ടെ. മരണാവസ്ഥ ക്ഷീണനോ കീഴ്വഴങ്ങുന്നവനോ ആയാലും അവന്റെ തോളിലും കഴുത്തിലും നിങ്ങളുടെ പാദം ഒരിക്കലും കയററിവെക്കരുതു്. പരിഷ്കാരപ്രിയരായ യുവാക്കളേ! ഇന്ത്യയുടെ പഴയ ആചാരങ്ങളേയും ആത്മീയതപന്തേയും നിങ്ങൾ നിന്ദിക്കരുതു്. പുതിയ ശബ്ദങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഭാരതീയരിൽ ഐക്യമതും കൈവരുത്താവതല്ല. ഇന്ത്യയുടെ സാമ്പത്തികാധോഗതിക്കു് മഹത്തായ ഹിന്ദുമതമോ ആദ്ധ്യാത്മികതപമോ കാരണമല്ല. മുളളവേലികളും കയ്യംലകളും പോസ്റ്റെയ്തുകൊണ്ടു് തോട്ടത്തിൽ കവർച്ച നടന്നുപോയെന്നേയുള്ളു. ആ വേലികൾ ഇനിയും ഉണ്ടാക്കുവിൻ. പരിഷ്കാരത്തിന്റേയും പുരോഗമനത്തിന്റേയും വിളികൾ വിളിച്ചുകൊണ്ടും തോട്ടത്തിന്റെ നടുക്കുനില്ക്കുന്ന രോസപുഷ്പങ്ങളും വിവിധ ഫലങ്ങളും പരിച്ചുകളയാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ പരിഭ്രാന്തരാകരുതു്. അല്ലയോ അനുഗ്രഹീതങ്ങളായ മുളളം കാടും നിറഞ്ഞ വേലികളേ! നിങ്ങളാണു് ഇന്ത്യയെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്ന ഉന്നത ജീവിതതപങ്ങൾ. നിങ്ങളെയുണിന്നു് ഭാരതത്തിനാവശ്യം” അതിദീർഘമായ ഉറക്കത്തിൽനിന്നുണന്നു് ഇന്ത്യ അവളുടെ മഹത്തായ സത്യത്തേയും സംസ്കാരത്തേയും പരിരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും പരിപോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ലോകത്തിനു് വീണ്ടും മാതൃകയായിത്തീരാൻ സയ്യൂശക്തൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

3

വാചാമഗോചര മഹസ്സുകലൻ 'ശങ്ക-
ചാര്യർ'തൻ മഹിതവംശമതിൽജജ്ഞിച്ചു,
ആചാരശീലരവനീ സുരരിത്രമാത്രം
നീചാതിനീച നിലയേല്ക്കിലതെത്ര കഷ്ടം!!

4

സത്യം, അസത്യമിഹധർമ്മമധർമ്മമെന്നും
കൃത്യം അകൃത്യമിഹചെയ്യരുതെന്നതെന്നും
മത്യർക്കശേഷമൊരു ചിന്തവരാതിരുന്നാ-
ലത്യന്തകഷ്ടം! ഇതിനന്തംവാദിയൊർ?

5

ധർമ്മത്തിലില്ല ലവചേശമൊരംസ്ഥ, നിത്യ-
കർമ്മത്തിലില്ല, —നിയമത്തിലുമില്ല നിഷ്ഠ,
ശർമ്മത്തിലില്ല ഭയ,മേകാരനീതിയായ-
കർമ്മത്തിനും മടിനനുഷ്ഠനനാസ്തിയായി.

6

മാതാപിതാക്കൾ, ഗുരുഭൂതർ, മഹത്പമേദം
ഭ്രാതാക്കളെന്നിവരെയൊക്കെനാദരിച്ചു
ജ്ഞതാക്കളെന്നുസ്വയമേവനിനച്ചു, നാട്ടി-
ന്നേതാക്കളായ് വരികിലെങ്ങിനെ നേരെയൊകും.

7

വാക്കും വിചാർവചനതായൊരു ബന്ധമില്ല-
ന്നാക്കും പ്രവൃത്തിയതിലേറെ വിരുദ്ധമായും,
കാർഷ്ണവോഴീവക സ്വയംകൃതമാമനസ്സും
തീർക്കുന്നതിന്നു വഴിയൊത്തപരീക്ഷണം കാൻ.

8

ധർമ്മംഭീതയായ പുരുഷാർത്ഥചതുഷ്ടയം, സൽ-
ക്കർമ്മംഭീതകൊണ്ടു നിറവേറ്റണമെന്നബോധം,
ദുർമ്മംർദ്ദിയാം മനുജനെന്നവരുന്ന; അന്നേ,
നിർമ്മായമീയുലകിൽ നന്മവരുള്ള നൂനം

9

ധർമ്മം പാലിച്ചിടുന്നോനെ
ധർമ്മം പാലിക്കുമെപ്പൊഴും,
ധർമ്മദ്രോഹിയെയെന്നെന്നും
ധർമ്മം ദ്രോഹിച്ചിടും ദുഃഖം.

പുസ്തകാഭിപ്രായം

ആനന്ദമഹാസഭ സോവിനീർ. വില ഒരു രൂപിക.

ബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമി ശിവയോഗി സിദ്ധാശ്രമം, ആലത്തൂർ.

തൃശ്ശിവപേരൂരവെച്ചു കേരളഗവണ്ണർ ഉൽപ്പാദനം ചെയ്ത നല്ലതിമുന്നമത്തെ ആനന്ദമഹാസഭയുടെ സ്റ്റാൻഡർഡായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ് ഈ വിശിഷ്ട പുസ്തകം. ഇതിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങൾ പ്രായേണ ഹൃദയമുള്ളതും ഏവരും വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമാണ്. എങ്കിൽ, ആനന്ദസഭയെപ്പറ്റി ആരും കുറും പറയുകയില്ല; എന്നുമാത്രമല്ല അല്പം ചിലർ കുറും പറയുന്നവർക്കു സുബോധമുദിക്കുകയും ചെയ്യും. സഭയുടെ ഇന്നത്തെ പ്രസിദ്ധമായ ശ്രീ നിർമ്മലാനന്ദസ്വാമി “ആനന്ദമഹാസഭയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണപ്പറ്റി” എഴുതിയിട്ടുള്ള ലേഖനം സ്വാമി തിരുവടികളെപ്പറ്റി ഒരേകദേശജ്ഞാനം നല്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. സ്വാമികളെ കാണുവാനും അവിടുത്തെ അമൃതവചനം ശ്രവിക്കുവാനും ഇരുന്നൂറുവന്ന അമ്പത്തേഴുസംവത്സരമുന്മുഖമെന്ന ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. അന്നു, ഞാൻ എന്റെ ചന്ദ്രന്റെ മത്തെ വയസ്സിലാണ് എന്റെ വന്ദ്യപിതാവോടൊപ്പം ആലത്തൂർ ചെന്നു സ്വാമി തിരുവടികളെ ദർശിച്ചതു്. അച്ഛൻ എന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തിയതു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് “ഇവൻ മിടിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പഠിക്കാൻ കുറച്ചു മടിയുള്ള കൂട്ടത്തിലാണ്” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ വന്ദ്യ യോഗീശ്വരൻ ചിരിച്ചു എന്നു അടുത്തിരുത്തി വാത്സല്യപൂർവ്വം തലോടി

“അപ്പേ ! നീ വിദ്യാപഠിച്ചില്ലെങ്കിൽ
കുപ്പക്കു തുലും നീ കുഞ്ഞാ.
കുപ്പായം തൊപ്പിയുമല്ല—പിന്നെ
ഇപ്പാരിൽ ഭൂഷണം വിദ്യാ” —എന്നിങ്ങനെ താരാട്ടു

പാടി താലോലിച്ചതു ഇന്നും ഇരുന്നൂറുവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ശിലാരേഖ പോലെ കിടക്കുന്നുണ്ടു്. സ്വാമികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പറയുന്നതായാൽ ഒരു പുസ്തകമെന്നു എഴുതേണ്ടിവരും. ആനന്ദമഹാസഭക്കു ഇരുന്നൂറുവന്റെ ഹൃദയപുവ്വമായ പ്രണാമം.

കടംകഥകൾ

1. ജനിക്കുമ്പോൾ ജീവനല്ല, പിന്നെ ജീവനാണ്.

2. കറുത്തിരിക്കും, കൃഷ്ണനല്ല; നാവുണ്ടാണ്, പാമ്പല്ല; മന്താക്കന്മാരെ
 ബുദ്ധി, പാമ്പാലിയല്ല.

3. അസ്ഥിയില്ല, തലയില്ല, കൈക്കൊന്നും വിരലില്ല, അമ്പുന്റെ
 പാദംകൊണ്ട് നടക്കുന്നു, മനുഷ്യരെ വിഴുങ്ങുന്നു.

4. കണ്ണുണ്ട്, എല്ലുണ്ട്, മാംസമുണ്ട്, വെള്ളമുണ്ട്, രോമമുണ്ട്, മനു
 ഷ്യനല്ല, മൃഗമല്ല.

5. എവിടെവിടെ നോക്കിയാലും കാലില്ലാ പന്തൽ.

ഉത്തരം അടുത്തലക്കത്തിൽ. കഴിഞ്ഞലക്കത്തിലെ ഉത്തരം.

1. കണ്ണു, 2. എണ്ണ, 3. കണ്ണു, കമ്പളം, മഞ്ഞ, കൈക്കോട്ട്,
 4. വാഴ, 5. പാവ.

മഹദ്വക്യങ്ങൾ

1. മനുഷ്യരെ നന്നാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പലപ്പോഴും അവരെ കൂടു
 തൽ വഷളാക്കാൻ മാത്രമേ ഉപകരിക്കുകയുള്ളൂ. വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യരെ ന
 ന്നാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം നിങ്ങൾതന്നെ നല്ല ജീവിതമാതൃകയായിരിക്കുന്ന
 താണ്. (മാക്ഡൊണാഡ്)

2. സദ്യകളും സുഖവിഭവങ്ങളും കൊണ്ട് ശരീരത്തെ ആറ്റിയിട്ടില്ലാ
 ക്കുകയും അതേസമയം ആത്മാവിനെ പട്ടിണി ഇടുകയും ചെയ്യുന്നവൻ സ്വ
 ന്നം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന പട്ടിണിയിട്ട് അടിമക്ക് സദ്യനൽകുന്നതിന് തുല്യമാകുന്നു.
 (അഡിസ്റ്റൻ)

3. ദുഃഖനങ്ങൾ സ്വന്തം ദേഷ്യങ്ങൾ കാണുന്നതിൽ കരുതാതെ
 എന്നാൽ അന്യരുടെ കുറ്റം കാണുന്നതിൽ അവർക്ക് ദിവ്യവക്തൃത്വം. സ്വ
 ന്നം ഗുണം പറയുന്നതിൽ അവർ ഉച്ചദാഷിണികളാകുന്നു പക്ഷെ മറ്റുള്ള
 വരുടെ ഗുണം പറയുന്നതിൽ അവർക്ക് മുതിവ്രതമാണുള്ളതു്
 (മാലൻ)

4. നമ്മെ നമ്മിൽനിന്നും ഉയർത്തുന്ന നമ്മുടെ ദാഹം പ്രവൃത്തിയിലും,
 പിന്തയിലും, വാക്കിലും സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ കതിരുകളാണ്.
 (ബ്ലോക്ക്)

വായന

*കുമാരി എ. കെ. രാധ, ചിറൂർ

(പ്രബന്ധ മത്സര പരീക്ഷയ്ക്കു വരവുന്നതു്. H. S. Section)

“വിത്തമെന്തിനു മർത്യക്കു
വിദ്യ കൈവശമാവുകിൽ
വെണ്ണയുണ്ടെങ്കിൽ നറുതൈ
വേറിട്ടു കരുതേണമോ” — എന്നിപ്രകാരമുള്ള വിദ്യ

യുടെ അനശ്ചര യശസ്സ് മേഘദന്ദികളിൽനിന്നുപോലും മാരൊലി കൊള്ളുകയാണു് ; പാരംവാരത്തിലെ കല്ലോലങ്ങൾപോലും പടുപടറും മുഴക്കുകയാണു്.

ഉത്തംഗനസ്സിൽ താരാദിജ്യോതിസ്സുകളെപ്പോലും സ്വപ്രയോൽ അതിശയിക്കുന്ന, അനന്ത കൌമുദികാന്തി തടവിയ മധുപീയുഷം ചൊഴിയുന്ന പൂജമഞ്ജരിയാൽ സമലംകൃതമായ, വിദ്യാദേവിയുടെ കടാക്ഷവീക്ഷണങ്ങളാലഞ്ചിതമായ ആ വിദ്യാസാഹിത്യസംഗ്രാമിലേക്കുള്ള ഏക കനകശ്രോണിയാണു് വായന. ആ സാഹിത്യസംഗ്രാമജ്യമാകട്ടെ,

പാരംവാരപ്പരപ്പായു്, പരിചസിതപരാ-
നന്ദ സന്ദോഹസത്തായു്
പാരംവൈകേരംവികേരംകുടംപടി പടുധിഷണാ
ശാലി സംസേവ്യമായി
പോരാടി ശ്ലാഘവന്ദൻ പ്രതിലഭരൊടു കട-
ന്നുക്രമിക്കാത്തതായി
ശ്രീരാജത്തംഗ്ലി ജന്തീയതയൊടു വിജയി-
ക്കുന്നു സാഹിത്യവിശ്വം”.

സാഹിത്യംസ്വദനമാണു് വായനയുടെ പരമകാഷ്ഠയെങ്കിലും അതുമൂലം സംജാതമാകുന്ന ഇതര ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടു്.

*16—8—51-ൽ നടത്തിയ ഒന്നാമത്തെ ഇഞ്ചൻ സ്റ്റാമ്പുക പ്രബന്ധമത്സര പരീക്ഷയിൽ അന്നു മൂന്നാം ഘരത്തിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ഈ വിദ്യാർത്ഥിനി, ഇരുപതുരൂപികളുള്ള ഒന്നാം സമ്മാനം നേടിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ ബ്രഹ്മണ വിദ്യാർത്ഥിനി ഇപ്പോൾ കാളേജിൽ പഠിക്കുന്നു. —പ.

“നാം പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നതു ആഹ്ലാദത്തിനാണ്, ആഭരണത്തിനാണ്, പ്രഭാവത്തിനാണ്” എന്നു ആംഗലഗ്രന്ഥകർത്താവായ ബേക്കൺ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ജീവിതാരോധയത്തിൽ ചിരകാലം അടരാടി, അനന്തദുഃഖപരമ്പരകൾക്കു പാത്രീഭവിച്ചു, ഭദ്രവിൽ ലൈശകീകവിഷയങ്ങളിൽനിന്നും സജ്ജഗൃഹ്യാശ്രമലിപ്തം വായി വിരമിക്കുന്ന മർത്യന് വായനയിൽപരം ആഹ്ലാദദോഷകമായിട്ട് മരണനാണുള്ളതു? വിവാദകോവിദനാക്കാകട്ടെ, വായന ഭൂഷണശ്രീ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ക്ഷിപ്രം ലേംപംവിനം കാര്യസംഖ്യത്തിന്നു വായന അനിവാര്യമാണ്. തന്മൂലമാണ് ചിലകാര്യങ്ങൾ—മരണാക്ഷം സംസിലമല്ലാത്തതു— അഭ്യസ്തവിദപഠനാക്ഷമാത്രം സാധ്യമായി ഭവിക്കുന്നതു്.

പണ്ഡിതമേശലിയായ ബേക്കൺറെ ദ്വിതീയസൂക്തി എന്തെന്നാൽ :—

“വായന നിഷേധിക്കുവാനോ, നിരാകരിക്കുവാനോ അല്ല; വിസ്രംബവിശ്വാസത്തിനോ, പ്രമാണീകരിക്കുവാനോ അല്ല; സ്വച്ഛസല്ലാപത്തിനോ തീവ്രവദത്തിനോ സന്ദർഭം നല്കുവാനുള്ളതല്ല; അതു് തൂക്കിനോക്കി യുക്തിയുക്തം വിവേചനം നിവൃത്തിക്കുവാനാണ്.

തീഷ്ണവിമർശകരുണ്ടു്; നിർവ്വജ്ഞ വിമർശകന്മാണ്ടു്. കേവലം ഉപേക്ഷാർഹമായ തുച്ഛ വ്യതിചലനത്തിനുപോലും ഘോരാട്ടഹാസം മുഴുക്കുന്ന ദോഷാത്മകരൂപം സുലഭമെന്നെയുള്ളു. ഹൃദ്യതയും മനോജ്ഞതയുംതികഞ്ഞ ഭോഗങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ, വസന്തപാടലിയെന്നോണം മധ്യയ്യുമധ്യ നിശ്ശ്ലിക്കുന്ന ഭോഗങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ, ദോഷനവൈശിഷ്ട്യവും കാവ്യോൽക്കർഷ്ഠയും അസ്തമയാദിത്യൻറെ ചെഞ്ചായം സന്ധ്യാനക്ഷിതെന്നോണം കലങ്ങിവിളങ്ങുന്ന ശ്രേഷ്ഠഭോഗങ്ങൾ എത്ര ഉള്ളപ്പോൾ, പെർണ്ണമീ ചന്ദ്രബിംബത്തോടു് കേറിക്കയക്കുന്ന സ്വപ്നസൗന്ദര്യംപോലെ വിദ്യുദ്ഘോഷമിന്നുന്ന ആശയഹർമ്മ്യങ്ങളും സോൽക്കർഷം വിരാജിക്കുമ്പോൾ ഈ ദോഷദർശിക്കാകട്ടെ ദോഷങ്ങൾമാത്രമേ വീക്ഷിക്കുവാൻ കഴികയുള്ളൂ. സൂക്തിരത്നങ്ങൾക്കു് സാഗരമായ, സൗന്ദര്യത്തിന്നു് ലലാമയായ, ആശയദ്യുതിക്കു താരാഹരംപേർന്നു ഹൃദ്യമണ്ഡിതയായ ജാജപല്യ നിശാനക്ഷിതനോടുകയക്കുന്ന ആ “ഉമാമേരള”ത്തിന്നുനേരെ, തന്മൂലത്തിലുള്ള സാഗരവർണ്ണന കൃത്രിമവും പ്രകൃതിക്കുപേർന്നു കല്ലെന്നും കാഹളംമുഴക്കി ചന്ദ്രഹാസം ഉള്ളടുന്ന ദുർവിദഗ്ദ്ധന്മാർ പ്രചാരമെന്ന പറയുവാനുള്ളു. വായനയുടെ പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശ്യം ദോഷവിശകലനമല്ലെന്നു് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

ഗ്രന്ഥാനുഗ്രന്ഥം വായിച്ചു് ഭാരണിൻറെയും അനന്തമാഹാത്മ്യം സശ്രദ്ധം സജാഗരൂകം ക്ലിപ്തപ്പുടത്തി വായിക്കുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ വായനക്കാർ. സന്ദരഭാജഹംസം വെള്ളത്തിൽനിന്നും വ്യതിരിക്തമായ പാൽമാത്രം പാനംചെയ്തു് സന്തുഷ്ടിയെ പ്രാപിക്കുന്നു.

ലോകം അധഃപതനത്തിലേക്കോ?

പി. എസ്. നായർ

പ്രകടപ്രസംഗം

കാര്യമത്ര പ്രസക്തമായ ഒരു ചോദ്യമാണ് മേല്പുലരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനർത്ഥം കണ്ടുപിടിക്കുക സാധാരണഗതിയിൽ അത്ര എളുപ്പമല്ല. എന്നാൽ, ഇന്നത്തെ നിലവെയ്യ് നോക്കുമ്പോൾ അതത്രയും സരളമായിട്ടാണ് നമുക്ക് തോന്നുന്നത്. ലോകം അധഃപതനത്തിലേക്ക് അനനിമിഷം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. ലോകം നീങ്ങുക എന്നുവെച്ചാൽ, ഇവിടം വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ നീങ്ങുകയെന്നാണർത്ഥം. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഈ ചോദ്യം മനുഷ്യനെ എവിടെ എത്തിക്കും എന്നതാണ് കൂടുതൽ യോനകമായിട്ടുള്ളത്. ഒരാരംക്ക് മറ്റൊരാളെ കണ്ടുകൂടും; അയാളെ

“പുഷ്പങ്ങൾതോറും ചെന്നു
 നിത്യമുള്ളൊരു മധു
 ഷരപദമുള്ളതി
 രക്ഷിച്ചു വർദ്ധിപ്പിക്കും.”

അതുപോലെ വായനക്കാർ പുസ്തകാനുപുസ്തകം വായിച്ച് ശ്രുതിസമ്പന്നരായിത്തീരണം.

പക്ഷേ, എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വായനക്ക് തുല്യമാക്കരുത്. “ചില പുസ്തകങ്ങളെ സപാഠനോക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യാവൂ. ചിലവയെ വിഴുങ്ങണം, ചിലവയെ ചവച്ചു ഭവിക്കണം.”

പുസ്തകങ്ങളിൽ ചിലത് ആദ്യം വായന അർഹിക്കുന്നില്ല. അവയിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം വായിച്ച് മറ്റുള്ളവയെ കൂസലെന്നു വളർത്തേണ്ടതാണ്. ഇതാണ് സപാഠനോക്കൽ. മറ്റുചില പുസ്തകങ്ങൾ ആദ്യം വായന അർഹിക്കുന്നു; എങ്കിലും, സൂക്ഷ്മവായന അർഹിക്കുന്നില്ല. ഇതാണ് വിഴുങ്ങൽ. വേറെ ചില പുസ്തകങ്ങളെ ആദ്യം വായിക്കണമെന്ന് മാത്രമല്ല, വായിച്ച് പഠിച്ച് ഹൃദിസ്ഥമാക്കേണ്ടതാണ്. ഇതാണ് ചവച്ചുഭവിക്കൽ.

ബേക്കൺ പറയുന്നപോലെ “വായന മനുഷ്യനെ പൂർണ്ണമനുഷ്യനാക്കുന്നു; സംഭാഷണം ക്ഷിപ്രമനുഷ്യനാക്കുന്നു; രചന കൃത്യമനുഷ്യനാക്കുന്നു.

ടെ അഭിപ്രായം കേട്ടുകൂടും; താൻ എന്തിനും പോന്നവനാണ്; തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്താൽ ഈ ലോകത്തിലാർക്കുമധികാരമില്ല; തനിക്കു് തന്നിഷ്ടമനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കും. ഇതാ, ഇതൊക്കെയാണ് ഇന്നത്തെ മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായം.

നോക്കൂ, എത്ര തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയാണവർ ചരിക്കുന്നതു്! അതങ്ങിയെ. മനുഷ്യന്റെ സംസ്കാരികാഭിവൃദ്ധിയെ ലംക്കിക്കൊക്കുന്നു് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന സാഹിത്യവും മുൻചെന്ന പന്ഥാവിലൂടെയാണു് ചരിക്കുന്നതു്. ഇന്നു പുറത്തിറങ്ങുന്ന മിക്ക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും കറുത്ത കുറഞ്ഞതും, അശ്ലീലപൂർണ്ണങ്ങളുമാണു്.

എല്ലാ തുറകളിലും ഈയൊരു സംപൂർണ്ണത ദൃഷ്ടമാകുന്നുണ്ടു്. അതിനെ ദൂരീകരിക്കുക അത്ര എളുപ്പമല്ല: എന്നാൽ, അതിനെ ദൂരീകരിച്ചു പഠനം എന്നതാണു് വാസ്തവം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഭീകരങ്ങളായ പലതും തരണം ചെയ്യേണ്ടതായി വരും. ആ നില കൈവരുത്തരുതു്.

ലോകം അധഃപതനത്തിലേക്കു നീങ്ങുകയാണെന്ന അഭിപ്രായത്തോടു് വിരോധിയുണ്ടെന്നവരായി നിരവധി പേരുണ്ടു്. ഇവർ തികച്ചും പുരോഗമനവാദികളാണു്. അനിയന്ത്രിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലാണവർ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. എന്തും ചെയ്യും, എന്തും പറയും എന്ന നിലയാണവരുടേതു്. പഴയ മതം തരംകിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ ഇടിച്ചു താഴ്ന്നു ലാണു് ഇവരുടെ ജോലി രണ്ടിലും പെടാതെ ഒരു മദ്ധ്യവർത്തി എന്ന നിലയിൽ വർത്തിക്കുവാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

ഇതു് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടാണു്, ആറാം യുഗത്തിലാണു് നാം ജീവിക്കുന്നതു്, മനുഷ്യമസ്തിഷ്കത്തിൽനിന്നും നൂതനങ്ങളായ പല കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും അനുനിമിഷം പൊട്ടിമുളയുന്നുണ്ടു്. അവയെല്ലാം അഭിനന്ദനാർങ്ങളാണു്. അതെല്ലാം സമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ, സംസ്കാരമായി മനുഷ്യൻ വളരെ അധഃപതിച്ചിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. പിന്നെ, എന്തുണ്ടായിട്ടെന്തു് ഫലം?

സ്വന്തം കാര്യത്തിന്നുവേണ്ടി അന്യന്റെ കഴുത്തറക്കുവാൻ പോലും മടിക്കാറില്ലാത്തവരല്ലേ ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർ! സഹോദരസ്നേഹം പോയി, സഹജീവിസ്നേഹം എന്നൊന്നെങ്കിലും അവർക്കുണ്ടോ? സത്യം, ധർമ്മം, അഹിംസ ഇവയൊന്നും അവർക്കു് കേട്ടുകൂടാതെ.

ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ, ഇന്നത്തെ മനുഷ്യന്റെ നില ലജ്ജയകരമാണു്. കുടിച്ചു് മത്താടി കോലാഹലപൂർണ്ണമായ ജന്മ ജീവിതം നയിക്കണമെന്നു അവർക്കുദ്ദേശമുള്ളു. അടങ്ങിയൊതുങ്ങിക്കഴിയുക, ചിന്തിക്കുകകൂടി വയ്യ.

സ്ഥിതിഗതികൾ ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ലോകം അധഃപതനത്തിലേക്കു നീങ്ങുകയാണെന്നു് പറയുന്നതിൽ എന്താണു് തെറ്റു്?

കഴിഞ്ഞതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഇവിടുന്നങ്ങോട്ടെങ്കിലും നമുക്കു് നമ്മുടെ ഭാവി ശോഭനമാക്കാൻ ശ്രമിക്കും.